

การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา

WHITE SCHOOL PROJECT MANAGEMENT IN COLLEGES IN THE CENTRAL
REGION THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

เชษฐา คงพลปาน
CHETTHA KONGPHONPAN

จน
๕๗๑-๗
๒๕๕๖

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 47804
วัน, เดือน, ปี 2๕ ส.ค. 2546

b. 11323930
i. 1219495X

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ ISBN 974-324-506-5 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**WHITE SCHOOL PROJECT MANAGEMENT IN COLLEGES IN THE CENTRAL
REGION THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2003

ISBN 974-324-506-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2003

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา
นักศึกษา	นายเชษฐา คงพลปาน
รหัสประจำตัว	41064124
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2546
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ณรงค์ พิมสาร ดร.จริยา ทัพพะกุล ณ อุรุขยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย
ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ใน 4 ด้านคือ การวางแผน การดำเนิน การนิเทศ – ติดตาม
และการประเมินผล ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการโครงการ โรงเรียนสีขาว
กลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการภายในสถานศึกษาและคณะกรรมการภายนอกสถานศึกษา
ของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test แบบ independent วิเคราะห์ข้อมูลด้วยด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS /
PC⁺ ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง
กรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นใน 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน
2. การเปรียบเทียบการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง
ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิค
กับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ด้านนิเทศ – ติดตาม และด้านการประเมินผล มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ในด้านการวางแผน และด้านการดำเนินงาน ไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวภายในสถานศึกษากับ ภายนอกสถานศึกษาในภาพรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	White School Project Management in Colleges in the Central Region the Department of Vocational Education
Student	Mr.Chettha Kongphonpan
Student ID.	41064124
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2003
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Preeyaporn Wongsanutrohd
Thesis Co-Advisor	Dr.Narong Pimsarn Dr.Jariya Tappakul Na Ayuthaya

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the white school project management in central region attaching to the Department of Vocational Education in four aspects : planning ; management ; supervisory – follow up ; and evaluation, as viewed by the board of white school project.

The samples were 137 persons who were insiders and outsiders of board of Technical and Vocational Colleges.

The data were collected by questionnaires and analyzed by SPSS/PC⁺ program with percentage, mean, Standard Deviation and t- test (independent)

The findings were as follows :

1. The board of the white school project management in colleges in the central region had opinions in four aspects for overall at moderate level.
2. For overall, the comparison of the white school project management in colleges in the central region by the board of the white school project management in colleges, opinions were not significant differences

As considering in each aspect it was found that supervisory – follow up and evaluation were statistical significant differences at .05 level whereas planning and management were not different.

3. For overall, the comparison of white school project administration in central region by the board of management white school project management for both insiders and outsiders board of had no different opinions as well as each aspect.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนตรวจทาน แก้ไขข้อบกพร่องและให้กำลังใจตลอดเวลา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณและขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ดร.ณรงค์ พิมสาร และ ดร.จริยา ทัพพะกุล ณ อยุธยา อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ร่วมที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ให้กำลังใจและข้อคิด อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ จนกระทั่งผู้วิจัยเรียบเรียงได้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความรู้ ประสบการณ์ ให้คำชี้แนะ แนะนำ อันเป็นความประทับใจแก่ผู้ วิจัยอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ ดร.ปรีชญานันท์ นิลสุข ที่ให้กำลังใจ ให้คำชี้แนะ ให้คำปรึกษา แนะนำ อาจารย์นพดล สุทธิสมบูรณ์ ที่ช่วยในการพิมพ์เอกสารด้วยความอดทนจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ อาจารย์พรธีราลักษณ์ คงพลปาน ที่ให้โอกาสในการศึกษา จนมีวันนี้ คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมอบคุณงามความดีอันนี้ ให้แก่ บิดา มารดา และพี่ เพื่อน น้องแผนกอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม พี่ ๆ เพื่อน ๆ ร่วมรุ่นสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษารุ่นที่ 12 ตลอดจนผู้สนับสนุนทุกท่านที่คอยให้ ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจต่อผู้วิจัยตลอดมา จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

เชษฐา คงพลปาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
1.7 ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
1.8 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	5
1.9 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 นโยบายโรงเรียนสีขาว.....	8
2.2 ความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของโครงการ.....	22
2.3 การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว.....	26
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	81
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	81
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	81
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	81
5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....	82
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก.....	93
ภาคผนวก ข.....	106
ประวัติผู้เขียน.....	114

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสถานศึกษาและประเภทของคณะกรรมการ.....	53
4.1 แสดงจำนวนเป็นร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามคณะดำเนินงาน โครงการโรงเรียนสีขาว.....	58
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว 4 ด้าน.....	60
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการวางแผน.....	61
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการดำเนินงาน.....	62
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการนิเทศ-ติดตาม.....	63
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการประเมินผล.....	64
4.7 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน.....	65
4.8 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการวางแผน.....	66
4.9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการดำเนินงาน.....	68
4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการนิเทศ-ติดตาม.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการประเมินผล.....	72
4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน.....	74
4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการวางแผน.....	75
4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการดำเนินงาน.....	76
4.15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการนิเทศ-ติดตาม.....	77
4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการประเมินผล.....	79

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 คำสั่งนายกรัฐมนตรี 141/2541 เรื่อง นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.....17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการติดสารเสพติดในโรงเรียนทวีความรุนแรงมากขึ้น สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ประมาณการไว้ในปี 2532 ว่ามีเยาวชนในสถานศึกษาประมาณ 71,666 คน ติดสารเสพติด และกระทรวงศึกษาธิการ ประมาณว่าในปี 2540 อาจมีเยาวชนในสถานศึกษา ที่ติดสารเสพติดเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 300,000 คน สถิติที่เพิ่มขึ้นอย่างมากของผู้ติดสารเสพติด ในสถานศึกษานี้มีผลสำคัญ เนื่องมาจากความอ่อนแอของสถาบันครอบครัว ชุมชน และ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนไป เยาวชนตกอยู่ใน สภาพครอบครัวแตกแยก ขาดความรัก ความอบอุ่น และการอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2541 : 1)

สภาวะการณ์ในปัจจุบัน การแพร่ระบาดของสารเสพติด ตลอดจนอบายมุขอื่น ๆ ได้แก่ สื่อลามกอนาจาร การพนัน และการทะเลาะวิวาท นับเป็นปัญหาที่สำคัญ และได้ทวีความรุนแรง อย่างต่อเนื่อง โดยตลอด อีกทั้งปัญหาดังกล่าวยังได้ขยายการแพร่ระบาดไปในกลุ่มเยาวชน ซึ่งอยู่ใน สถานศึกษาและนอกสถานศึกษา นับเป็นการบั่นทอนกำลังของชาติอย่างใหญ่หลวง จากปัญหาดังกล่าว นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ริเริ่มจัด โครงการ โรงเรียนสีขาวขึ้น เพื่อธรรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาการติดสารเสพติดในสถานศึกษาอย่าง เต็มเดี่ยว ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดเป็นนโยบายเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2541 ให้เร่งขยายผล โครงการ โรงเรียนสีขาวเพื่อให้โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นสถานที่ปลอดจาก อบายมุขจุดมุ่งเน้นคือปัญหาเรื่องสารเสพติดในระดับสถานศึกษา เด็กที่ตกเป็นเหยื่อมากที่สุด คือ นักเรียนในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาซึ่งเป็นเด็กวัยอยากรู้อยากลอง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 17)

เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) ได้มีคำสั่งที่ 141/2541 เรื่องนโยบายการดำเนินงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด และแผนงานราชฎ์- รัฐร่วมใจต้านภัยยาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการขยายตัวของปัญหา และลดปัญหา การแพร่ระบาดของยาเสพติดโดยเร็ว และให้กระทรวงและจังหวัด จัดตั้งคณะกรรมการ และ ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับกระทรวงและจังหวัด เพื่อให้เกิดผลในเชิงน่านโยบาย เร่งด่วนนี้สู่การปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมอาชีวศึกษาได้เห็นปัญหาขาดแคลนเป็นปัญหาที่จะต้องรีบป้องกันและแก้ไขเป็นการเร่งด่วน จึงได้กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี คือ แผนป้องกันและแก้ไขขาดแคลน ให้เป็นแผนหลักที่จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยกรมอาชีวศึกษา ได้ตระหนักถึงภัยของขาดแคลนที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะกับเยาวชน จึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมต่างๆ เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาที่จะเกิดจากการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีวิธีการที่มุ่งเน้นไปยังตัวบุคคลในกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติด และเป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน ให้กลุ่มเป้าหมาย (นักเรียน/นักศึกษา) โดยไม่ใช้ทางเลือกที่ผิด เมื่อประสบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ (กรมอาชีวศึกษา ครอบคลุม 58 ปี. 2542 : 40)

ในปี 2542 ที่ผ่านมามาตราสถานศึกษาแต่ละแห่งได้ปฏิบัติการช่วยนักเรียน นักศึกษาด้านภัยยาเสพติดในหลากหลายรูปแบบตลอดปีอย่างต่อเนื่องและจริงจัง สรุปกิจกรรมที่สำคัญได้แก่

1. ลานกีฬาต้านยาเสพติด ให้นักเรียนใช้เวลาเป็นประโยชน์ และพัฒนาสุขภาพ สร้างกิจนิสัยที่ดี ทำให้ไม่หมกมุ่นหรือละเลยการไปมั่วสุม ดื่มสุรา สูบบุหรี่ได้มาก
2. จัดประกวดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดทั้งการเรียงความ คำขวัญ นิทรรศการหรือการช่วยเหลือเพื่อนให้ปลอดภัยยาเสพติด เป็นต้น
3. การตรวจสุขภาพเป็นประจำสม่ำเสมอ รวมทั้งการแนะนำการรักษา
4. การให้ชุมชน หน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมช่วยเหลือ
5. การส่งเสริมให้มีความสำคัญต่อบทบาทของครูที่ปรึกษา และครูที่เลี้ยง และผู้ปกครอง สร้างความใกล้ชิดระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชนมากขึ้น
6. ร่วมในกิจกรรมทางศาสนานำไปสู่การช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยงให้สามารถเลิก ละ ยาเสพติด และการก่อการทะเลาะวิวาท เป็นต้น

ในการดำเนินการดังกล่าว กรมอาชีวศึกษาได้จัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินการให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

แต่การสำรวจการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษา ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่ได้ทำการตรวจปัสสาวะของนักเรียน นักศึกษา ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม 2538 – กุมภาพันธ์ 2539 รวม 69 จังหวัด พบว่านักเรียนอาชีวศึกษามีการใช้ยาบ้ามากกว่าระดับการศึกษาชั้นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.4 และภาคกลางมีปัญหาสูงสุดร้อยละ 2.08 จะเห็นว่าสถานการณ์ปัญหาจากสารเสพติดในสถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในขั้นรุนแรง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 53)

แสดงว่าการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวในสถานศึกษาในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ยังคงมีปัญหาในด้านการจัดการ ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการโรงเรียนสีขาว ตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา รวมทั้งเป็นกรรมการบริหาร สถานศึกษา มีความเห็นว่าการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวนั้นเป็นประโยชน์ ต่อตัวนักเรียน/ นักศึกษา ชุมชน สังคม และประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา การบริหาร โครงการโรงเรียนสีขาวโดยศึกษาจากความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียน สีขาวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลางว่า มีการดำเนินงานโครงการ วิทยาลัยสีขาว อยู่ในระดับใด ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร โครงการและผู้เกี่ยวข้อง ได้นำไปปรับปรุงพัฒนาโครงการให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว ของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ต่อการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวใน 4 ด้าน คือ (1) การวางแผน ((2) การดำเนินงาน (3) การนิเทศ – ติดตาม และ (4) การประเมินผล
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว วิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวใน 4 ด้าน คือ (1) การวางแผน ((2) การดำเนินงาน (3) การนิเทศ – ติดตาม และ (4) การประเมินผล
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายใน วิทยาลัยกับภายนอกวิทยาลัย ต่อการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวใน 4 ด้าน คือ (1) การวางแผน ((2) การดำเนินงาน (3) การนิเทศ – ติดตาม และ (4) การประเมินผล

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาววิทยาลัยเทคนิค กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายในวิทยาลัย และภายนอกวิทยาลัยต่อการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบและแนวทางการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2541 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 18) โดยสรุปการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวในการดำเนินงานไว้ทั้ง 4 ด้าน คือ

1. การวางแผน
2. การดำเนินงาน
3. การนิเทศ – ติดตาม
4. การประเมินผล

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา จำนวน 21 แห่ง ที่มีต่อการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว ใน 4 ด้าน คือ 1. การวางแผน 2. การดำเนินงาน 3. การนิเทศ – ติดตาม และ 4. การประเมินผล

1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.6.1 ประชากร คือ

คณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาที่มีต่อการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว จำนวน 21 แห่งๆ ละ 8 คน รวมจำนวน 168 คน

1.6.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ

คณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ที่มีต่อการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว จำนวน 21 แห่ง โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 137 คน

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

1.7.1 ตัวแปรต้น คือ

1. ประเภทวิทยาลัย จำแนกเป็น
 - 1.1 วิทยาลัยเทคนิค
 - 1.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา
2. ประเภทของคณะกรรมการดำเนินงาน จำแนกเป็น
 - 2.1 ภายในวิทยาลัย
 - 2.2 ภายนอกวิทยาลัย

1.7.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ใน 4 ด้าน ดังนี้

1. การวางแผน
2. การดำเนินงาน
3. การนิเทศ-ติดตาม
4. การประเมินผล

1.8 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวต่อการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา จำนวน 21 แห่ง

1.9 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. โรงเรียนสีขาว หมายถึง สถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวซึ่งมีเป้าหมาย ปลอดภัย สะอาด ปลอดสิ่งมอมเมา สื่อลามกอนาจาร และปลอดภัยจากภยันอันตราย
2. การบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว หมายถึง การบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ของการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ซึ่งมี 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตาม และการประเมินผล ซึ่งเป็นการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติ เพื่อรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหาจากสารเสพติด และอบายมุข ในสถานศึกษาซึ่งในระดับปฏิบัติของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมอาชีวศึกษา มีการปฏิบัติได้ผลมากน้อยเพียงใด ประกอบด้วยการบริหารโครงการโรงเรียน
สีขาว 4 ด้าน ดังนี้

2.1 การวางแผน หมายถึง การวางกรอบนโยบาย การรวบรวมข้อมูลเพื่อการวางแผน
การประชุมเพื่อมอบนโยบาย และ การชี้แจงแผนปฏิบัติงาน ให้แก่คณะกรรมการประสานงาน
โครงการโรงเรียนสีขาว ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการของวิทยาลัย
ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา มีการปฏิบัติได้ผลมากน้อยเพียงใด

2.2 การดำเนินงาน หมายถึง การมอบหมายงานให้คณะทำงาน การแต่งตั้ง
คณะกรรมการ การจัดบุคลากร ประชุมชี้แจง การจัดทำแผนปฏิบัติงานของวิทยาลัย ในกลุ่ม
ภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา การฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษา ครู – อาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียน ชุมชน
และการปฏิบัติงานตามแผนซึ่งในระดับปฏิบัติของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา มีการ
ปฏิบัติได้ผลมากน้อยเพียงใด

2.3 การนิเทศ – ติดตาม หมายถึง การแก้ไขปัญหา ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการ
ปฏิบัติงาน โครงการโรงเรียนสีขาว รวมทั้งการนิเทศ – ติดตาม โดยคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ
และคณะกรรมการของวิทยาลัย ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งในระดับปฏิบัติของ
วิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษามีการปฏิบัติได้ผลมากน้อยเพียงใด

2.4 การประเมินผล หมายถึง การกำกับดูแล ติดตามประเมินผล สรุปผล และ
การรายงานผลในด้านปริมาณ และคุณภาพ ซึ่งในระดับปฏิบัติของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง
กรมอาชีวศึกษามีการปฏิบัติได้ผลมากน้อยเพียงใด

3. วิทยาลัย หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

3.1 สถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาม วิทยาลัยเทคนิค
นครปฐม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร วิทยาลัย
เทคนิคเพชรบุรี วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ วิทยาลัยเทคนิค
สุพรรณบุรี วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ และ วิทยาลัยเทคนิคคูสิต

3.2 สถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษา
เพชรบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนาบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม วิทยาลัยอาชีวศึกษา
สุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ

4. คณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวประกอบด้วย คณะบุคคล 2 กลุ่ม คือ

4.1 คณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายในสถานศึกษา
ประกอบด้วย 1. ผู้อำนวยการ 2. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา 3. หัวหน้างาน
กิจกรรม 4. หัวหน้างาน ปกครอง 5. หัวหน้างานโครงการพิเศษ

4.2 กรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายนอกสถานศึกษา ประกอบด้วย

1. ผู้แทนผู้ปกครองนักศึกษา คือ ผู้ปกครองที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมโครงการโรงเรียนสีขาวและจะต้องเป็นผู้ปกครองของนักศึกษากำลังศึกษาอยู่
2. ผู้แทนผู้นำชุมชน คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานองค์การบริหารส่วนตำบล
3. ผู้แทนกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย

5. ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย

ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ที่มีต่อการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว หมายถึง การแสดงความรู้อีกตามความคิดเห็นต่อนโยบายและกรอบการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ในการดำเนินโครงการ 4 ด้าน คือ 1. การวางแผน 2. การดำเนินงาน 3. การนิเทศ – ติดตาม และ 4. การประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอทฤษฎี หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

2.1 นโยบายโรงเรียนสีขาว

- 2.1.1 นโยบายสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 141/2541
- 2.1.2 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนสีขาว
- 2.1.3 โครงการโรงเรียนสีขาวในปีงบประมาณ 2541

2.2 ความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของโครงการ

- 2.2.1 ความหมายของโครงการ
- 2.2.2 ลักษณะของโครงการที่ดี
- 2.2.3 ความสำคัญของโครงการ

2.3 การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว

- 2.3.1 ด้านการวางแผน
- 2.3.2 ด้านการดำเนินงาน
- 2.3.3 ด้านการนิเทศ-ติดตาม
- 2.3.4 ด้านการประเมินผล

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 นโยบายโรงเรียนสีขาว

2.1.1 นโยบายสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 141/2541

ทั่วไป

1. ในช่วงเวลาที่ผ่านมา สถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงการสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังงานและขาดความสมดุลในการพัฒนา สถาบันหลักทางสังคมหลายสถาบันเกิดความอ่อนแอเป็นช่องว่างทำให้ปัญหา ยาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น

2. ปัญหา ยาเสพติดในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวมากขึ้นจากผลของการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีเช่นกัน ผู้เกี่ยวข้องกับการค้า ยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นนายทุน ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออก ยาเสพติด อาศัยผลพวงจากการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนแปลงดังกล่าว นำยาเสพติดที่มีอยู่เดิมและชนิดใหม่เข้ามาเผยแพร่ในหมู่ประชาชนในแต่ละกลุ่มซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

3. รัฐบาลตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติดและผลกระทบของปัญหา ยาเสพติดในระยะยาวที่จะทำให้ประเทศชาติขาดความมั่นคง และการพัฒนาทางเศรษฐกิจด้วย ประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากทรัพยากรบุคคลของประเทศชาติเกี่ยวพันกับปัญหา ยาเสพติดจึงมี เจตนารมณ์อันแน่วแน่ที่จะควบคุมปัญหา ยาเสพติดไม่ให้ขยายตัวมากขึ้นและลดลงไปในที่สุด เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติทั้งในเศรษฐกิจและสังคมไว้อย่างปกติสุขและทำให้การพัฒนา ประเทศมีความก้าวหน้ามั่นคง โดยรัฐบาลถือเป็นภาระหน้าที่สำคัญและเร่งด่วนในการดำเนินงาน เพื่อควบคุมปัญหา ยาเสพติด อันเป็นเหตุผลสำคัญยิ่งในการบั่นทอนความมั่นคงของชาติ

วัตถุประสงค์

เพื่อควบคุมการขยายตัวของปัญหา และลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ได้โดยเร็ว นโยบายน

การควบคุมการขยายตัวของปัญหาและลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ได้อย่างรวดเร็ว ต้องดำเนินการ โดยอาศัยการผนึกกำลังและความร่วมมือจากทุกส่วนในสังคมในการดำเนินการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง โดยให้ชุมชนและสถาบันการศึกษาเป็นฐาน ในการสร้างกระแสนต่อต้านและกดดันการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติต่อผู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วย แต่ในขณะที่เดียวกันการให้มีการระดมการปฏิบัติการทั้งหลายทั้งปวง เพื่อรื้อถอนและทำลายกระบวนการผลิต การค้ายาเสพติด ตลอดจนยับยั้งการนำยาเสพติดมาแพร่ ระบาดในประเทศ

ยุทธศาสตร์

การดำเนินงานตามนโยบายนี้ ให้ดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ ราษฎร-รัฐ ร่วมใจต้านภัย ยาเสพติด โดยการผนึกกำลังของประชาชน และหน่วยราชการในการต่อต้านปัญหา ยาเสพติด อย่างจริงจังและต่อเนื่องด้วยระบบบริหารและการจัดการที่ชัดเจน เข้มแข็งมีเอกภาพ

การปฏิบัติ

1. การดำเนินการเพื่อควบคุมการขยายตัวของปัญหา ยาเสพติดอย่างรวดเร็ว จะต้อง ดำเนินการทางจิตวิทยาและการประชาสัมพันธ์ในลักษณะเชิงรุกอย่างมีแผนและสอดคล้องกับ การปฏิบัติอื่น ๆ โดยกระตุ้นและระดมพลังประชาชนที่เป็นองค์กรจัดตั้งของภาครัฐทุกส่วน รวมทั้ง กลุ่มของประชาชนต่าง ๆ ให้ตระหนักถึงอันตรายและความเสียหายของยาเสพติดและออกมา ต่อต้านการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในพื้นที่ชุมชนของตน

2. ในการลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด จะต้องดำเนินการ โดยมีพื้นที่เป้าหมาย ที่ชัดเจน มีการดำเนินงานสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่โดยผสมผสานการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดกับการดำเนินงาน ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัน ไป และให้ผืนีกกำลังทรัพยากรของทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชนในพื้นที่เพื่อมุ่งลดและ
ขจัดปัญหา ทั้งนี้ต้องให้ประชาชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อความต่อเนื่องในการ
ดำเนินงาน

3. เป้าหมายหลักในการดำเนินงาน คือ ไม่ให้ผู้ที่ไม่เคยติดยาเสพติดเสพยาเสพติดและ
ผู้ติดยาเสพติดเลิกเสพยาเสพติด

4. การป้องกันยาเสพติด ให้ดำเนินการในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว สถานศึกษา
และชุมชนอย่างครบกระบวนการและต่อเนื่อง โดยหน่วยราชการทุกหน่วยต้องให้ความสำคัญระดับ
สนับสนุนและผลักดันให้เกิดกระบวนการในการป้องกันทั้งในระดับครอบครัวสถานศึกษาและ
ชุมชน

5. ปฏิบัติต่อผู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วย โดยให้โอกาสในการเข้ารับการรักษา
และฟื้นฟูสมรรถภาพความต้องการและความเหมาะสมของผู้ติดยาเสพติดด้วยการปรับปรุง
ประสาน และสนับสนุนให้สถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งภาครัฐแลเอกชนสามารถ
ให้บริการอย่างสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

6. ให้ดำเนินการต่อผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกยาเสพติด ตลอดจนกลุ่มผู้มีอิทธิพล
ที่สนับสนุนการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเฉียบขาด โดยการนำข้อกำหนดทางกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องทั้งนี้โดยตรงและโดยอ้อมใช้ประโยชน์ในการดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดและทรัพย์สิน
ของผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิด

7. การปฏิบัติการด้านการปราบปรามยาเสพติด จะได้ผลต่อการควบคุมและลดปัญหา
ยาเสพติดหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทุกหน่วย ต้องดำเนินงาน โดยยึดประ โยชน์สูงสุดของ
ประเทศเป็นหลักและประสานการดำเนินงานให้สอดคล้องรองรับซึ่งกันและกัน มีการเร่งดำเนินคดี
มีการพิพากษาลงโทษขั้นสูงสุดที่กำหนด และบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาอย่างเคร่งครัดกับ
ผู้กระทำความผิดข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายและครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยระงับ
สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายราชทัณฑ์ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินคดีอย่างต่อเนื่อง

8. การข่าวเป็นมาตรการอันสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการขจัดและทำลายขบวนการ
อาชญากรรมด้านยาเสพติด จึงต้องให้ความสำคัญและดำเนินการเชิงรุกอย่างมีแผน โดยมุ่งหวังที่จะ
ได้ทราบเครือข่ายและพฤติกรรมกระทำความผิด ตลอดจนนำข้อมูลมาใช้ในการปราบปราม
การปฏิบัติการจิตวิทยาเพื่อรื้อถอน ขจัดและทำลายขบวนการอาชญากรรมด้านยาเสพติด และ
กลุ่มผู้มีอิทธิพลที่สนับสนุนการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

9. ลดเงื่อนไขที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
พร้อมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม อาทิ สถาบันครอบครัวสถาบันศาสนาและ
องค์กรชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ให้มีการปฏิบัติการทางการเมืองระหว่างประเทศในการประสานกับประเทศต่าง ๆ เพื่อลดปัจจัยที่เกี่ยวพันหรือส่งผลกระทบต่อ การเพิ่มปริมาณยาเสพติดในประเทศไทย

11. กำหนดให้ภารกิจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนโยบายนี้เป็นภารกิจประจำและสำคัญของทุกส่วนราชการ ที่ต้องระดมสรรพกำลังในการดำเนินงานต่อเนื่องเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์โดยเร็ว

12. ให้ความคุ้มครองแก่บุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

13. ให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พฤติกรรมสนับสนุน คຸ້ມครอง แสวง และรับประโยชน์จากการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมาตรการทางกฎหมายและทางบริหารอย่างเฉียบขาด

การบริหาร

1. เนื่องจากรัฐถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาความมั่นคงของชาติ จึงเป็นหน้าที่รับผิดชอบสูงสุดของกระทรวง ทบวง กรม และองค์กรต่าง ๆ ต้องกำหนดแผนงาน/โครงการและการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งนโยบายนี้

2. ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นองค์กรรับผิดชอบการดำเนินงานตามนโยบายนี้ โดยสร้างความเป็นเอกภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินงานเพื่อวัตถุประสงค์นโยบายนี้ ทั้งนี้ให้ ป.ป.ส. ทำหน้าที่เพิ่มเติมจากอำนาจหน้าที่ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ในการสั่งการ และประสานกระทรวง ทบวง กรม และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้ความคุ้มครองและให้คู่มือต่อข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหารและบุคคลอื่น ๆ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน ตลอดจนการประกาศเขตพื้นที่เร่งรัดการดำเนินงาน ทั้งนี้หากมีพื้นที่ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษให้ ป.ป.ส. กำหนดองค์กรและประกอบกำลังรับผิดชอบเป็นกรณีได้

3. ให้บุคคลและหน่วยงานเข้าร่วมประชุม ป.ป.ส. เพิ่มเติมดังนี้ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการขนส่งทางบก และอธิบดีกรมสรรพสามิต

4. เพื่อให้การดำเนินงานของ ป.ป.ส. ตามข้อ 1.6.2 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ ป.ป.ส. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น 5 คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการบริหารแผนและ

งบประมาณคณะกรรมการตามและประเมินผล คณะกรรมการประสานการป้องกันยาเสพติด คณะกรรมการประสานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะกรรมการประสานการปราบปรามยาเสพติด ทำหน้าที่ในเรื่องของกระบวนแผนและงบประมาณ การติดตามและประเมินผล และการประสานการดำเนินงานตามมาตรการป้องกัน มาตรการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ และมาตรการปราบปรามยาเสพติด

5. ให้กระทรวงซึ่งมีหน่วยงานในสังกัดเกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหลายหน่วย จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รับกระทรวงขึ้น ทำหน้าที่ในการประสานแผน งบประมาณ และการดำเนินงานภายในกระทรวง ให้เกิดผลในการปฏิบัติตามนโยบายนี้ สำหรับการประสานระหว่างกระทรวง ให้ใช้องค์กร ป.ป.ส. และคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจาก ป.ป.ส. เป็นองค์กรในการประสานงาน

6. สำหรับการอำนวยความสะดวกป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับจังหวัดและกรุงเทพมหานคร ให้ ป.ป.ส. ตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด ทุกจังหวัด และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานครทำหน้าที่ ในการกำหนดนโยบายและแผน ประสานแผนและงบประมาณ ประสานและอำนวยความสะดวกดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

7. คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ป.ป.ส.จ.) ประกอบด้วย

1. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานคณะกรรมการ
2. รองผู้ว่าราชการจังหวัด	รองประธานคณะกรรมการ
3. ปลัดจังหวัด	รองประธานคณะกรรมการฝ่ายป้องกัน
4. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	รองประธานคณะกรรมการฝ่ายปราบปราม
5. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	รองประธานคณะกรรมการฝ่ายบำบัดและรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ
6. อัยการจังหวัด	อนุกรรมการ
7. ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก	อนุกรรมการ
8. สรรพสามิตจังหวัด	อนุกรรมการ
9. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด	อนุกรรมการ
10. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	อนุกรรมการ
11. นายกเทศมนตรี 2 แห่ง	อนุกรรมการ
12. พัฒนาการจังหวัด	อนุกรรมการ
13. ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด	อนุกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
15. ขนส่งจังหวัด	อนุกรรมการ
16. แรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัด	อนุกรรมการ
17. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
18. ผู้แทนสำนักงาน ป.ส.ศ. ภาค	อนุกรรมการ
19. นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอทุกคน	อนุกรรมการ
20. หัวหน้าส่วนราชการที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
เห็นสมควรไม่เกิน 5 คน	อนุกรรมการ
21. ผู้นำศาสนา ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน
องค์กรธุรกิจ องค์กรประชาชน สมคม
มูลนิธิที่คณะกรรมการฯ เห็นสมควรไม่เกิน 5 คน	อนุกรรมการ
22. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ
23. หัวหน้าฝ่ายกิจการพิเศษที่ทำการ
ปกครองจังหวัด	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร (ป.ป.ส.ก.)
- ประกอบด้วย
1. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	ประธานอนุกรรมการ
2. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	รองประธานอนุกรรมการ
3. ปลัดกรุงเทพมหานคร	รองประธานอนุกรรมการ
4. รองเลขาธิการ ป.ป.ส.	รองประธานอนุกรรมการ
5. รองอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ช่วยอธิบดีกรม	รองประธานอนุกรรมการ
6. หัวหน้าส่วนราชการ ในสังกัด
กรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้อง	อนุกรรมการ
7. ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล	อนุกรรมการ
8. ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด	อนุกรรมการ
9. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	อนุกรรมการ
10. ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส.	อนุกรรมการ
11. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
12. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
13. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ อนุกรรมการ
สังคม
15. ผู้แทนกองทัพบก อนุกรรมการ
16. ผู้แทนอำนาจการเขตทุกเขต อนุกรรมการ
17. ผู้แทนหน่วยงานหรือองค์กร อนุกรรมการ
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรไม่เกิน 5 คน
18. ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร อนุกรรมการและเลขานุการ
19. รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาชุมชน อนุกรรมการและเลขานุการ
กรุงเทพมหานคร
20. รองผู้อำนวยการสำนักนโยบายและ อนุกรรมการและเลขานุการ
แผนกรุงเทพมหานคร

8. กำหนดให้มีศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด (ศ.ป.ส.จ.) และ ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร (ศ.ป.ส.ก.) เป็นองค์กรนำนโยบายและแผน จาก ป.ป.ส. ป.ป.ส.จ. และ ป.ป.ส.ก. ไปปฏิบัติ และรับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดในพื้นที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งนโยบายนี้โดยเร็ว

9. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะกรรมการ ป.ป.ส. เป็นผู้มีหน้าที่ รับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ และ ให้มีอำนาจสั่งการและบังคับบัญชาศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด/ กรุงเทพมหานคร ด้วยการสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จากสำนักงาน ป.ป.ส. อย่างใกล้ชิด ให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการยาเสพติดแห่งชาติ ทำหน้าที่รับนโยบายและแนวทางปฏิบัติจาก ป.ป.ส. โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ ในกรณีนี้ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ช่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ได้ตามสมควร และพิจารณาให้คุณ ให้โทษ ตลอดจนโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสังกัดกระทรวง มหาดไทยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามนโยบายนี้สำหรับการพิจารณาให้คุณให้โทษและ โยกย้ายผู้ปฏิบัติงานในสังกัดกระทรวงอื่น ให้เสนอความเห็นต่อ ป.ป.ส.

10. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำนาจการสั่งการระดม สรรพกำลังของส่วนราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินงานตามการปฏิบัติแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฯ ได้ตามความจำเป็น กำหนดองค์กรและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มา รับผิดชอบในเขตพื้นที่เฉพาะแห่งได้ตามที่เห็นสมควร ให้ความคุ้มครองกับบุคคลที่ปฏิบัติงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พิจารณาให้คุณให้โทษกับผู้ปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและแก้ไข

ปัญหาสุขภาพเสียดที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย รวมถึงการโยกย้ายภายในจังหวัด และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อเสนอ ป.ป.ส. เกี่ยวกับการให้ทุนให้โทษหรือโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสียดที่สังกัดกระทรวงอื่น โดยให้ปลัดจังหวัดเป็นรองผู้อำนวยการศูนย์ฯ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดที่ตั้งที่การศูนย์ฯ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้กำหนดให้ศูนย์ฯ ฝ่ายรับผิดชอบการปฏิบัติ ดังนี้

1. ฝ่ายป้องกันยาเสพติด ให้ปลัดจังหวัดเป็นหัวหน้า
2. ฝ่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นหัวหน้า

3. ฝ่ายปราบปรามยาเสพติด ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นหัวหน้า

11. ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการคุ้มครองป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสียดในเขตพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำนาจการ สั่งการ ระดมสรรพกำลังของส่วนราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินงานตามการปฏิบัติแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฯ ได้ตามความจำเป็น กำหนดองค์กรและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในบางพื้นที่และบางแห่งได้ตามที่เห็นสมควร ให้ความคุ้มครองบุคคลที่ปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสียด พิจารณาให้ทุนให้โทษผู้ปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสียดในสังกัดกรุงเทพมหานคร และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาให้ทุนให้โทษโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหาสุขภาพเสียดในสังกัดกระทรวงอื่น โดยให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองผู้อำนวยการศูนย์ฯ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนดที่ตั้งที่ทำการศูนย์ฯ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้ศูนย์ฯ มีฝ่ายรับผิดชอบการปฏิบัติดังนี้

1. ฝ่ายป้องกันยาเสพติด ให้ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาชุมชนเป็นหัวหน้า
2. ฝ่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยเป็นหัวหน้า

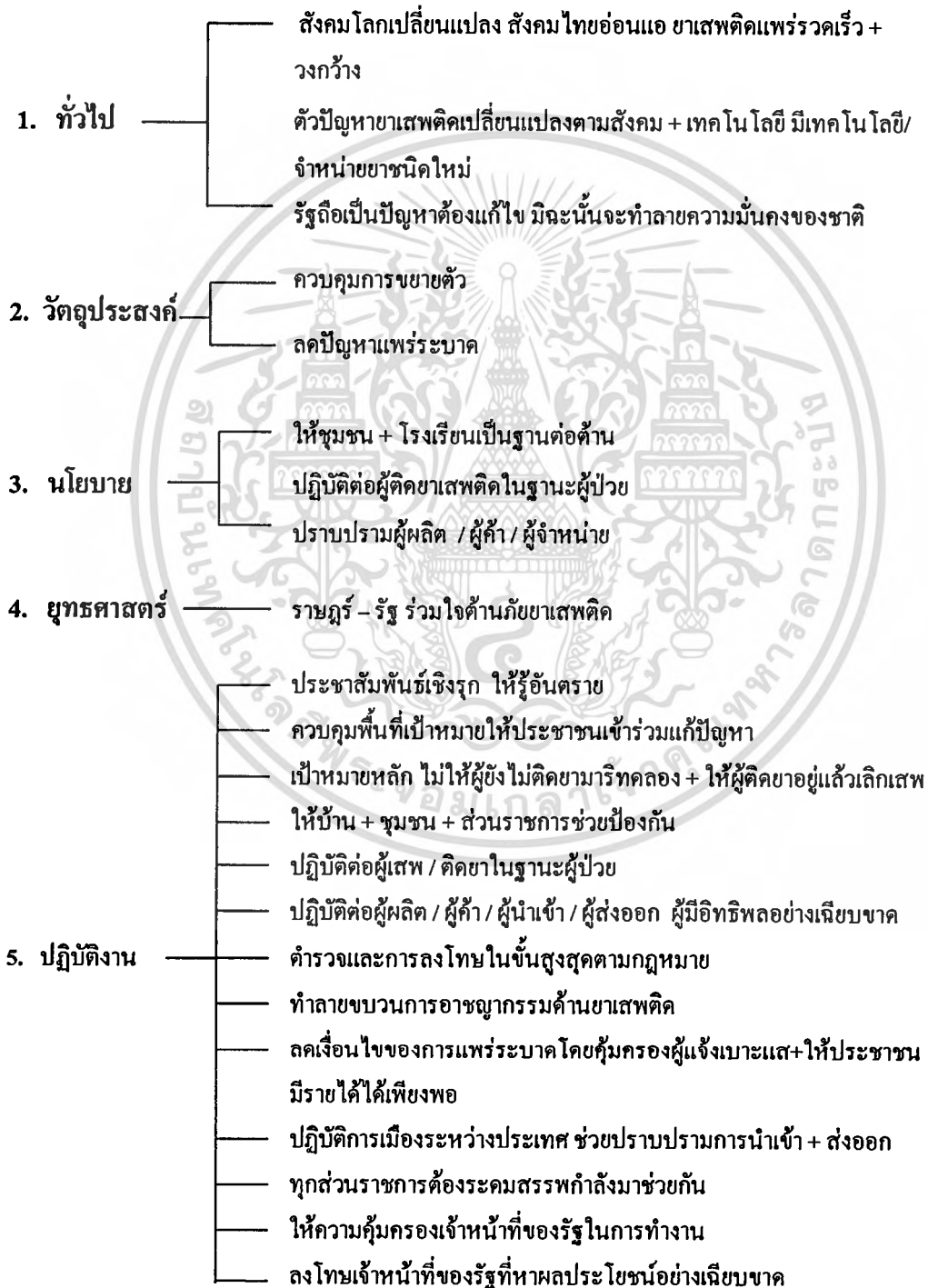
3. ฝ่ายปราบปรามยาเสพติด ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นหัวหน้า

12. ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ และผู้อำนวยการเขต รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำนาจการ สั่งการ ระดมสรรพกำลังของส่วนราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินงานตามการปฏิบัติ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็น

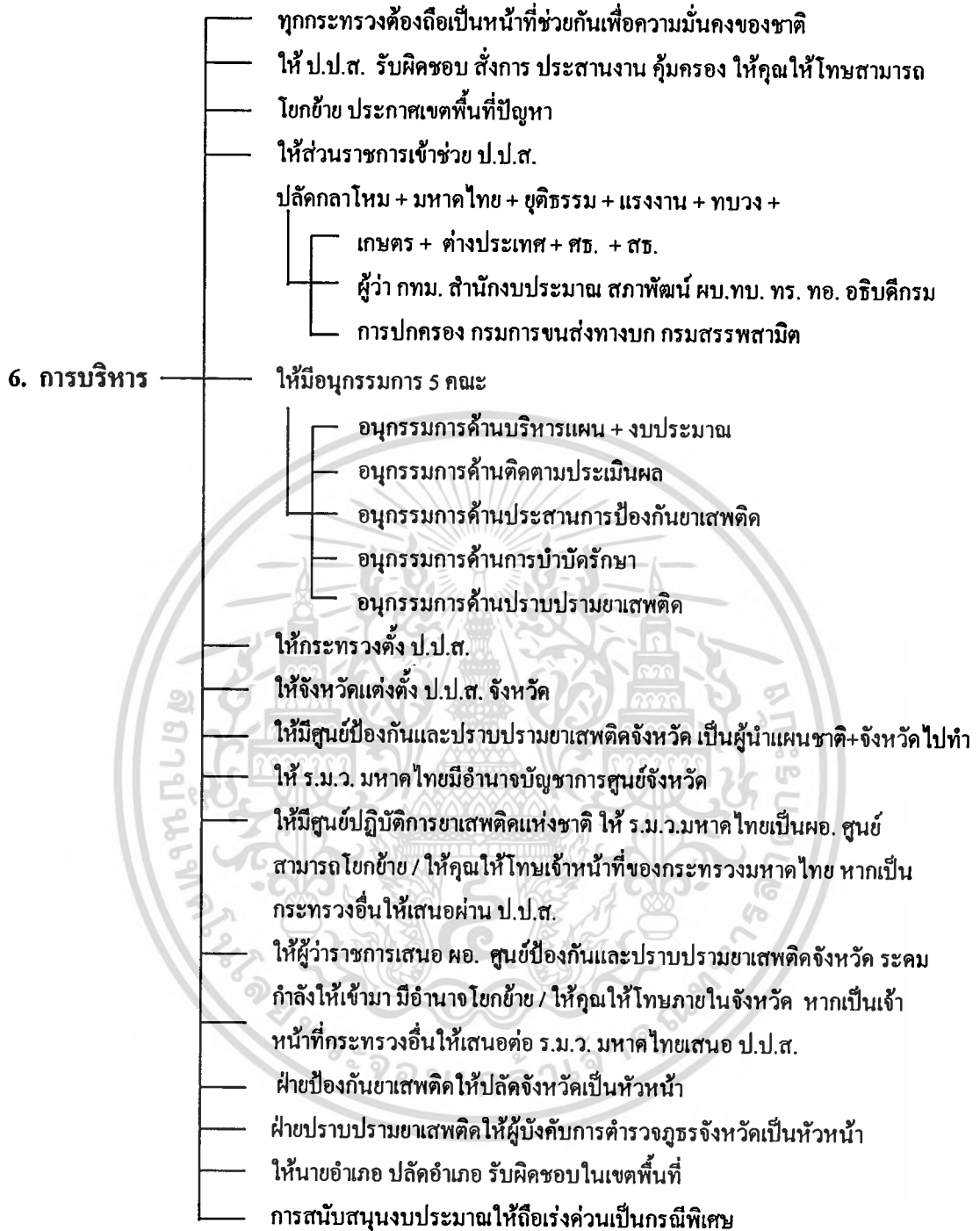
13. การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานเพื่อควบคุมปัญหาสุขภาพเสียดให้ถือว่ามีความเร่งด่วนเป็นพิเศษ

14. บรรดาระเบียบหรือคำสั่งของหน่วยงานใด ซึ่งขัดแย้งกับคำสั่งนี้ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

15. เนื่องจากคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ เป็นการกำหนดนโยบายในภาพรวม เกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งจะต้องมีการประสานแผนการปฏิบัติ ทั้งในระดับนโยบายและระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ มีเวลาในการซักซ้อม และทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ จึงให้คำสั่งฉบับนี้ ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 30 วัน นับตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป(กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 44-50)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 คำสั่งนายกรัฐมนตรี 141/2541 เรื่อง นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ที่มา : (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 18-19)

2.1.2 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนสีขาว

กระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่ต้องดูแลและรับผิดชอบเยาวชนไทยทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาได้ตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด สื่อลามกอนาจาร การพนันและการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาขึ้น ภายใต้โครงการโรงเรียนสีขาว โดยเน้นมาตรการการดำเนินการในเชิงรุก เพื่อดำเนินการให้โรงเรียนและสถานศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการปลอดสารเสพติด ปลอดสื่อลามกอนาจาร ปลอดการพนัน และปลอดการทะเลาะวิวาท ทั้งนี้ให้สร้างแนวร่วมโดยนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการดังกล่าว

ในการนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบนโยบายเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานแก่สถานศึกษา ดังนี้

1. ขอให้กรมบรรจู้โครงการโรงเรียนสีขาวไว้ในแผนงานป้องกันและแก้ไขสารเสพติดในสถานศึกษาเพื่อให้สามารถจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นเน้นเรื่อง สารเสพติด โดยเฉพาะยาบ้าเป็นปัญหาสำคัญและในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อลามกอนาจาร การพนัน และการทะเลาะวิวาทให้ดำเนินการควบคู่กันไปตามสภาพปัญหาของแต่ละสถานศึกษา

3. ขอให้กรมเร่งรัดและจริงจังในการแก้ไขปัญหามีการติดตามและจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในโรงเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาสารเสพติดรุนแรงและระบาดแพร่หลาย

4. แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นแต่ละเรื่อง ได้แก่

4.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา

(1) ขอให้กรมย้ายสถานศึกษาให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา จัดสถานศึกษาให้เป็นเขตปลอดสารเสพติด

(2) ขอให้กรมทำความเข้าใจกับผู้บริหารสถานศึกษา ให้รายงานกระทรวง โดยจะพิจารณาเป็นคุณงามความดีในการรายงานตามความเป็นจริงและความเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหาดังด้วยความรุนแรง

(3) ขอให้สถานศึกษาพยายามป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นให้ถึงที่สุดโดยไม่ไถ่เรียนนักศึกษาให้พ้นจากสภาพนักเรียน นักศึกษา ไปเป็นภระสังคัมหรือ สถาบันอื่น

(4) ขอให้สถานศึกษาดูแลนักเรียน นักศึกษาที่เสพสารเสพติดในฐานะผู้ป่วยหรือผู้หลงผิด แต่ให้ใช้มาตรการทางกฎหมายในกรณีของนักเรียน นักศึกษาที่เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดโดยใช้ดุลยพินิจเป็นรายบุคคล

4.2 การป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อลามกอนาจารในสถานศึกษา

ขอให้สถานศึกษาตรวจค้น และป้องกันมิให้นักเรียนนักศึกษา นำสื่อลามกอนาจารเข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดทำสื่อ หนังสือ วิดีโอ เทปบันทึกเสียงและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เป็นสารประโยชน์ ให้ความบันเทิงที่ประเทืองสติปัญญาเพื่อให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษา

4.3 การป้องกันและแก้ไขปัญหาการพนันในสถานศึกษา

(1) จัดกิจกรรมให้นักเรียนนักศึกษารู้หลักปรัชญา ตามหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง และฝึกทำงานเพื่อหารายได้จากงานสัมมาชีพ เช่น โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่

(2) ปรามปรามมิได้ให้นักเรียน นักศึกษา เล่นการพนันทุกรูปแบบในสถานศึกษาและตรวจค้นสถานที่ซึ่งอาจเป็นที่มั่วสุ่ม

(3) ส่งอาจารย์ฝ่ายปกครอง ประสานกับสารวัตรนักเรียนในการร่วมตรวจนักเรียนที่อาจไปมั่วสุ่มตามแหล่งพนันและอบายมุขของชุมชน

การป้องกันและแก้ปัญหาคาระเถาะวิวาท

1. ติดตามตรวจสอบพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนนักศึกษาที่มีปัญหา เป็นรายกรณีหรือรายกลุ่มและส่งครูไปเยี่ยมบ้าน เพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาท ข้ามสถาบัน

2. ปรามปรามมิได้ให้นักเรียน นักศึกษา เล่นการพนันทุกรูปแบบในสถานศึกษาและตรวจค้นสถานที่ซึ่งอาจเป็นที่มั่วสุ่ม

3. ให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาให้ครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดระเบียบวินัยกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

4. สร้างองค์การเครือข่ายระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน และตำรวจ โดยมีระเบียบสื่อสารโทรคมนาคม และระบบข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยง

5. ประสานฝ่ายตำรวจ ให้ใช้มาตรการเฉียบขาดในการลงโทษนักเรียน นักศึกษาที่ฝ่าฝืนในชั้นกระทำผิดกฎหมาย

2.1.3 โครงการโรงเรียนสีขาวในปีงบประมาณ 2541

2.1.3.1 หลักการสำคัญในระยะเริ่มต้นโครงการ

โครงการโรงเรียนสีขาวใช้วิธีการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนและนักศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการอย่างเบ็ดเสร็จ ครบวงจรในระยะต้น มีเข็มมุ่ง 3 ปลอด คือ ให้สถานศึกษา ปลอดสารเสพติด ปลอดสื่อลามกอนาจาร และปลอดการพนัน การทะเลาะวิวาท โดยมุ่งแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ คือทำให้บ้านอบอุ่น ทำชุมชนให้น่าอยู่ ทำโรงเรียนให้เป็นที่หวังพึ่งได้ในปี พ.ศ. 2541 จะมุ่งเน้นในส่วนของปลอดสารเสพติดให้เป็นเรื่องสำคัญที่สุด นอกจากนี้ยังมีหลักการกำหนดทำที่ชัดเจนว่าเยาวชนผู้ใช้สารเสพติดเป็น “เหยื่อ” คือ ผู้หลงผิดหรือผู้ป่วยต้องมีท่าทีเริ่มต้นจากความเมตตา ความเข้าใจ ที่ให้โอกาส และเข้าช่วยเหลือให้แก่ใจตนเองอย่างถึงที่สุด ส่วนผู้ค้าถือเป็นอาชญากรหรือผู้กระทำผิดทางสังคม ที่ต้องจัดการอย่างเด็ดขาดจริงจัง ไม่ผ่อนปรน ไม่ยกเว้น แนวทางสำคัญในการป้องกันเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันโดยจัดตั้งเครือข่ายคณะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนสีขาวประจำโรงเรียนในรูปแบบขององค์กร “4 ประสาน” 2 คำ ใน “4 ประสาน” ได้แก่ ผู้แทนผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้แทนนักเรียน ส่วน “2 คำ” ได้แก่ ผู้แทนผู้นำชุมชน และผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น อันถือเป็นจุดเด่นสำคัญในการดึงชุมชนและสังคมมาโอบอุ้มค้ำจุนโรงเรียนอย่างเป็นทางการ

1.3.2 การดำเนินงานในปีงบประมาณ 2541

1. การดำเนินงานในส่วนองภาคราชการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.1 ชั้นเตรียมการ (เมษายน-พฤษภาคม 2541)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดโรงเรียนนำร่อง 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน กุณนชิรุทธาราชวิทยาคม ดินแดง กรุงเทพมหานคร โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โรงเรียนสุเม่นชินูปถัมภ์ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนโพธิ์ทองจินตตามณี อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง และโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อีเทค.) อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นต้นแบบของการศึกษาวิจัยและพัฒนาในรูปแบบในการนี้ได้จัดการประชุมสัมมนาและชี้แจงนโยบาย สถานศึกษาทั้ง 6 แห่ง ให้แก่ครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนและผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียงไปแล้วทั้งยังจัดการประชุมสัมมนา พัฒนาทักษะในการทำงานตามแนวทางโครงการโรงเรียนสีขาวแก่ผู้แทนครูและผู้แทนนักเรียนทั้ง 6 แห่ง ร่วมกันไปแล้ว 1 รอบ

นอกจากนี้ได้จัดประชุมเพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติต่อผู้บริหารการศึกษา 2 ครั้ง ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ประธานอาชีพศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและอธิการบดีสถาบันราชภัฏ จำนวนรวมทั้งสิ้นประมาณ 600 คน

ขั้นดำเนินการระยะที่ 1 (พฤษภาคม-กันยายน 2541)

เป็นระยะเร่งรัดดำเนินการในพื้นที่ระดับจังหวัด กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งไปยังสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในแต่ละจังหวัดให้กำหนดเป้าหมายโรงเรียนเพื่อเป็นต้นแบบระดับจังหวัดของโครงการจำนวนร้อยละ 10 ของสถาบันทุกระดับ/ประเภท ที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ให้ครบในระยะภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 (ซึ่งได้คาดว่ามีโรงเรียนเข้าร่วมโครงการโรงเรียนสีขาวในระยะแรกนี้ประมาณไม่น้อยกว่า 4,300 แห่ง) โดยเรียกโรงเรียนรุ่นแรกว่า “โรงเรียนคู่ขนาน”

ขั้นดำเนินการระยะที่ 2 (ตุลาคม 2541-พฤษภาคม 2542)

ในระดับจังหวัด ได้สั่งการให้แต่ละจังหวัดนำโรงเรียนที่เหลือทุกระดับ/ประเภทเข้าร่วมโครงการ โรงเรียนสีขาวทั้งหมด (คาดว่าจะมีโรงเรียนเข้าร่วมโครงการ โรงเรียนสีขาวทั้งสิ้น ประมาณ 4,300 แห่ง ภายในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2541

2. การประสานร่วมมือนอกภาคราชการ

2.1 ได้รับการสนับสนุน จากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานในด้านการศึกษา เด็กและเยาวชนที่มีความสำคัญที่ยอมรับในสังคมไทยสูงสุดถึง 6 องค์กร อาทิ มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก มูลนิธิพัฒนาเด็ก เป็นต้น ในการเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาคณะทำงานโครงการโรงเรียนสีขาว

2.2 ได้รับความสนับสนุนร่วมรณรงค์และประชาสัมพันธ์โดยบริษัท อาร์. เอส. โปร โมชั่น (1992) จำกัด ได้จัดศิลปิน ยอดนิยมในสังกัดจำนวนอย่างน้อย 12 ราย เข้าร่วมเป็นผู้รณรงค์ (Presenter) โครงการโรงเรียนสีขาวและได้จัดทำแผนโฆษณาประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวเผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อมวลชนทุกแขนง อย่างต่อเนื่องตลอดระยะโครงการรวมทั้งการจัดแสดงดนตรี รณรงค์โครงการโรงเรียนสีขาวในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด 6 ครั้ง โดยนำศิลปินยอดนิยมไปพบปะเพื่อรณรงค์ยาเสพติด ต่อนักเรียน เยาวชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศอีกไม่น้อยกว่า 50 แห่ง ตลอดปี 2541 โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น การติดตามประเมินผลและรายงานกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้โรงเรียนจังหวัดเขตการศึกษากรมเจ้าสังกัดและผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานให้เขตสำนักงานขยายผลระดับ โครงการเป็นระดับชาติ เพื่อเป็นหลักประกันให้แนวคิดการแก้ปัญหาในสถานศึกษาอย่างเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยยุทธศาสตร์โครงการโรงเรียนสีขาวมีความยั่งยืนต่อเนื่องและมีประสิทธิผลอย่างแท้จริง จึงเห็นควรขยายผลโครงการโรงเรียนสีขาวจากสถานภาพการเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการให้สู่การเป็นนโยบายสำคัญทางสังคมและการศึกษาในระดับชาติโดยผลักดันโครงการเข้าสู่วาระการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในโอกาสต่อไป การผลักดันโครงการโรงเรียนสีขาวเข้าสู่สถานภาพโครงการระดับชาติจะมีผลสำคัญในการสร้างความเป็นเอกภาพของแนวคิดของโครงการระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุดร่วมกันต่อไป

สรุปการดำเนินงานตามโครงการ โรงเรียนสีขาวในปีงบประมาณ 2541 โครงการนำร่อง 6 แห่ง

โครงการโรงเรียนสีขาวได้จัดตั้งเครือข่ายประจำโรงเรียน ในรูปแบบขององค์กร 4 ประสาน 2 คำ โดย 4 ประสาน ได้แก่ ผู้แทนผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครองและผู้แทนนักเรียน ส่วน 2 คำ ได้แก่ ผู้แทนผู้นำชุมชน และผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นจุดเด่นสำคัญในการดึงชุมชนและสังคมมาโอบอุ้มค้ำจุนโรงเรียนอย่างเป็นทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานของโครงการได้ดำเนินการจัดโรงเรียนนำร่อง 6 โรงเรียน คือ โรงเรียน กุณนชิรุทธารามวิทยาคม ดินแดง กรุงเทพมหานคร โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนโพธิ์ทองจินตคามณี อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง และโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อ.เทค.) จังหวัดชลบุรี โดยกระจายทุกภาค ภาคละ 1 โรงเรียน เชิญตัวแทนมาประชุมชี้แจงดำเนินงานทำกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมโครงการโรงเรียนสีขาวทุกโรงเรียน โดยแบ่งเป็นระยะที่ 1 (พ.ศ. - ก.ย. 2541) และระยะที่ 2 (ต.ค. - พ.ศ. 2542) นอกจากนี้ยังประสานงานร่วมมือกับส่วนราชการ โดยการรับความสนับสนุนจากองค์การพัฒนาเอกชนที่ทำงานในด้านการศึกษาเด็กและเยาวชน อาทิ มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรี มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก มูลนิธิพัฒนาเด็กอาจารย์จากคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น ในการเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาขณะทำงานโครงการโรงเรียนสีขาวร่วมรณรงค์และประชาสัมพันธ์โดยบริษัท อาร์. เอส. โปรโมชัน (1992) จำกัด ได้จัดทำ การโฆษณาการประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวเผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อมวลชนทุกแขนง อย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ

การติดตามประเมินผลและรายงาน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้โรงเรียนจังหวัด เขตการศึกษากรมเจ้าสังกัด และผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการติดตามผลและรายงานผลการดำเนินการ เพื่อทราบผลการดำเนินงานและขยายผลเป็น โครงการระดับชาติต่อไป

สถานการณ์ในปัจจุบัน การแพร่ระบาดของสารเสพติดตลอดจนอบายมุขต่าง ๆ นับเป็นปัญหาที่สำคัญและได้ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดอีกทั้งปัญหาดังกล่าวยังได้ขยายการแพร่ระบาดไปในกลุ่มเยาวชน ซึ่งอยู่ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา นับเป็นการบั่นทอนกำลังสำคัญของชาติอย่างใหญ่หลวง

2.2 ความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของโครงการ

2.2.1 ความหมายของโครงการ

สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2526 : 3) ได้ให้ความหมายของโครงการว่า โครงการคือการนำเอากลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายเฉพาะของแผนงาน เพื่อเป็นส่วนสนับสนุนให้แผนงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528 : 3) กล่าวสรุปว่า โครงการ หมายถึง แผนงานย่อยหรือการดำเนินงานที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน และมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (2530 ก : 3) ได้อธิบายเกี่ยวกับโครงการว่า โครงการ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ซึ่งมีจุดเริ่มต้นที่แน่นอน มีจุดการปฏิบัติงานสิ้นสุดลงที่แน่นอน ซึ่งต้องการศูนย์รวมข่าวสารเพื่ออำนวยความสะดวก

ประชุม รอดประเสริฐ (2537 : 4 – 5) กล่าวว่า คำว่า โครงการ มีความหมายตรงกับ คำในภาษาอังกฤษ 2 คำ คือ Project และ Program ซึ่งหมายถึง ระบบการปฏิบัติงานที่ประกอบด้วย กิจกรรม และรายละเอียดต่าง ๆ ของการดำเนินงานให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

คำว่า Project “โครงการ” และ Program “รายการปฏิบัติงาน” หรือในบางตำราแปลว่า “โครงการงาน” แม้โดยทั่วไปจะมีความหมายที่คล้ายคลึงกันดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ในเชิงการวางแผน ถือว่าเป็นแผนการปฏิบัติงานที่ต่างระดับกัน กล่าวคือ “โครงการ” เป็นกลุ่มกิจกรรมที่กำหนดขึ้นไว้ เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามแผน ส่วน “รายการปฏิบัติงาน” หรือ “โครงการงาน” หมายถึง รายละเอียดในการดำเนินงานของกิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการดำเนินงานตามโครงการ ฉะนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า รายงานการปฏิบัติงาน หรือโครงการงาน คือส่วนประกอบของโครงการ และโครงการแต่ละโครงการ คือ ส่วนประกอบของแผน อย่างไรก็ตาม ถือว่า คำทั้งสองเป็นคำเดียวกัน และขอใช้คำว่า “โครงการ” ซึ่งมีความหมาย หรือคำจำกัดความที่สามารถแยกแยะได้ดังนี้

โครงการ หมายถึง กิจกรรมของหน่วยงานหนึ่งในองค์การที่มุ่งดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึง เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งมีทั้งเวลา งบประมาณ และวิธีการดำเนินงานเป็นตัวกำกับ

โครงการ หมายถึง การลงทุนชนิดพิเศษอย่างหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ ขนาดการดำเนินงาน สถานที่ตั้ง แนวคิดในการดำเนินงาน และผลต่อการพัฒนาต่อไปอย่างชัดเจน โดยโครงการมีฐานะ เป็นส่วนประกอบอันสำคัญของกระบวนการพัฒนา

โครงการ หมายถึง กิจกรรมขนาดเล็กที่สุดที่สามารถจำแนกวิเคราะห์เพื่อการวางแผน และการบริหารงานได้

โครงการ หมายถึง แผนงานหรือส่วนหนึ่งของแผนงานที่ต้องใช้ทรัพยากรในการ ดำเนินการ โดยสามารถทำการวิเคราะห์ และประเมินผลได้อย่างอิสระหน่วยหนึ่ง

โครงการ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องมีการลงทุนในการดำเนินงาน โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการเปลี่ยนแปลงและเพื่อการแก้ปัญหาทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และทางการเมือง

โครงการ หมายถึง กิจกรรมเชิงระบบที่สามารถอธิบายได้ว่าองค์การหรือหน่วยงานใด เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน บุคคลประเภทใดและลักษณะใดที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรม จะต้อง มี เครื่องมือ และอุปกรณ์ชนิดใดสนับสนุน มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อใช้ดำเนินการอย่างไร สถานที่ ดำเนินงานอยู่ที่ไหน จะใช้เวลาในการดำเนินงานยาวเท่าใด โดยจะเริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อใด และ ผลที่เกิดขึ้นคืออะไร และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง

จากความหมายที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า โครงการเป็นแผนงานที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ โดยประกอบด้วยกิจกรรมย่อยหลายกิจกรรมที่ต้องใช้ทรัพยากรในการดำเนินงาน และคาดหวังที่ได้ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า จะต้องมีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดในการดำเนินงาน จะต้องมียุทธประสงค์หรือจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน จะต้องมีพื้นที่ในการดำเนินงานเพื่อให้บริการและสนองความต้องการของกลุ่มบุคคลในพื้นที่นั้น ๆ จะต้องมีบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินงานหรือโครงการ เป็นการกำหนดการปฏิบัติงานในรายละเอียดให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โครงการทุกโครงการมีเป้าหมายในการพัฒนาที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อการผลิต และการให้บริการ
2. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพของแผนงาน
3. เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการผลิต โดยปรับปรุงวิธีการที่มีอยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

โครงการเป็นกิจกรรมที่ได้รับการจัดทำขึ้น แล้วนำไปดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายของแผนงานที่กำหนดไว้ โครงการทุกโครงการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องและสนับสนุนแผนงาน มีรูปแบบการดำเนินงานที่ได้จัดเตรียมไว้อย่างมีระบบ การดำเนินงานของโครงการจะต้องเป็นที่ตกลงยอมรับและรับรู้กันทุกฝ่าย โครงการทุกโครงการจะต้องมีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน รวมทั้งจะต้องได้รับการสนับสนุนเอาใจใส่ดูแลจากผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ และที่สำคัญโครงการจะต้องได้รับการตรวจสอบและประเมินผลอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของโครงการบรรลุถึงเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

สุรศักดิ์ นานานุกูล (2522 : 5) ให้ความหมายไว้ว่า โครงการ หมายถึง โครงการที่ได้เสาะหา และเตรียมขึ้นมาอย่างระมัดระวัง ได้มีการประเมินอย่างละเอียด มีการทำข้อตกลงอย่างรอบคอบ และมีการติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด

สุวัฒน์ พัฒนไพบูลย์ (2537 : 17) ได้ให้ความหมายของโครงการไว้ว่า โครงการหมายถึงงานที่เป็นเอกเทศแน่นอนและเจาะจง ซึ่งจะต้องถูกดำเนินงานให้แล้วเสร็จไม่ว่างานนั้นจะเป็นงานขนาดใดหรือใช้ระยะเวลาเท่าใดก็ตาม

อุทัย บุญประเสริฐ (2537 : 72) ได้ให้ความหมายของโครงการไว้ว่า โครงการหมายถึงแผนทำงานเฉพาะจุด เฉพาะเรื่อง ที่แสดงรายละเอียดทุกด้านที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติเรื่องนั้น โดยเฉพาะ

2.2.2 ลักษณะของโครงการที่ดี

ประชุม รอดประเสริฐ (2537 : 10) บันทึกไว้ว่า โครงการที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. สามารถแก้ปัญหาขององค์กรหรือหน่วยงานได้
2. มีรายละเอียด ยุทธประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถดำเนินงานได้หรือมีความเป็นไปได้สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รายละเอียดของโครงการต้องเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน กล่าวคือ วัตถุประสงค์ ต้องสอดคล้องกับปัญหาหรือหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นต้น

4. สามารถสนองความต้องการของสังคม ของกลุ่มชนส่วนใหญ่ และนโยบายของ ประเทศชาติ

5. เป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับแผนงานหลักขององค์การ

6. โครงการที่ดีต้องยืดหยุ่นได้ คือ สามารถเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ต่อ โครงการนั้นอยู่เสมอ

7. โครงการที่ดีต้องมีการประเมินผลได้

8. โครงการต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่มีความเป็นจริง และเป็นข้อมูลที่ได้รับ การวิเคราะห์อย่างรอบคอบแล้ว

9. โครงการต้องได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านทรัพยากรอย่างเหมาะสม และทางด้านการบริหารอย่างแท้จริง

10. โครงการจะต้องมีระยะเวลาในการดำเนินงาน กล่าวคือ จะต้องระบุถึงวันเวลาที่ เริ่มต้น และวันเวลาที่แล้วเสร็จที่แน่ชัด

Kerzner (อ้างในเมทินี ไชยจรัส. 2545 : 29) ได้ระบุไว้ว่า โครงการเด่นมีลักษณะ ดังนี้

1. มีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการบรรลุถึงวัตถุประสงค์นั้นจะต้องเป็นไปตามรายละเอียด ที่กำหนดไว้

2. มีเวลาเริ่มต้นและเวลาแล้วเสร็จ

3. มีการใช้งบประมาณในจำนวนที่กำหนดให้

4. มีการใช้ทรัพยากร เช่น คน วัสดุ อุปกรณ์ เป็นต้น

อาจสรุปได้ว่า แม้โครงการแต่ละ โครงการจะมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายต่างกันอย่างไร ก็ตาม แต่ลักษณะของโครงการจะมีลักษณะคล้ายๆ กัน กล่าวคือ เป็นการนำไปสู่การวางแผน ปฏิบัติงานต่อไป

2.2.3 ความสำคัญของโครงการ

สุรศักดิ์ นานานุกูล (2522 : 25) ได้กล่าวถึงความสำคัญของโครงการว่า โครงการที่ได้ มีการวางแผนและวิเคราะห์ให้ในทุกขั้นตอนอย่างละเอียดถี่ถ้วน และยังมีบุคคลที่มีความสามารถ รับผิดชอบในงานแต่ละจุดแล้ว ก็จะทำให้งานในแต่ละขั้นตอนนั้นสัมฤทธิ์ผลได้

ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ (อ้างในเมทินี ไชยจรัส. 2545 : 29) ได้กล่าวว่า การจัดทำโครงการที่ดี ต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และแนวทางการพัฒนา

ประชุม รอดประเสริฐ (2537 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า โครงการเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของแผนงาน แผนไม่สามารถดำเนินไปได้ หรือดำเนินไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ หากแผนนั้นขาดโครงการหรือมีโครงการแต่ไม่ครอบคลุมงานที่จะทำ

สุวรรณ พัฒนไพบูลย์ (2537 : 20) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของโครงการว่า โครงการเป็นเครื่องมือที่ทำให้องค์กรพัฒนาด้านการวางแผน การจัดองค์การ การกำกับดูแลและการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งวิธีใช้บุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.3 การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว

ประชุม รอดประเสริฐ (อ้างในเมทินี ไชยจรัส. 2545 : 30) กล่าวว่า การบริหารโครงการเป็นงานชนิดหนึ่งที่มีผู้มีความเกี่ยวข้องทุกคนจะต้องร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุถึงความสำเร็จหรือเป้าหมายที่บุคคลเหล่านั้นต้องการ ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยกระบวนการในการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยหลักการที่สำคัญหลายหลักด้วยกันเช่น การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ และการควบคุม เป็นต้น

ผู้วิจัยได้นำเสนอการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวตามกรอบและแนวทางการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ 2541 ใน 4 ด้าน ดังนี้

2.3.1 ด้านการวางแผน

การวางแผนเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงานได้กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้าเพื่อการปฏิบัติงานในอนาคตเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ และวัตถุประสงค์ขององค์การหรือหน่วยงานที่มีความสำคัญยิ่งต่อความมุ่งหมายส่วนตนของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานได้มีกลุ่มผู้แสดงความคิดเห็นหรือให้ความหมายไว้ต่าง กันดังนี้

การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติ มีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้ และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลยพินิจ อาจกล่าวได้ว่าการวางแผนการปฏิบัติงานจะต้องมีการวางแผนอย่างมีระบบและขั้นตอน ซึ่ง Dale ได้ให้การวางแผนว่าการที่องค์การได้ตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ และมีการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการตัดสินใจแล้วที่ดีที่สุด การวางแผนเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลหรือองค์การทำการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับงานบางอย่างที่จะทำในอนาคต กระบวนการดังกล่าวจะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นชุดกิจกรรมที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งบางขั้นตอนอาจเป็นเรื่องที่ต้องทำทันที เพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ (ธงชัย สันติวงษ์. 2534 : 2)

จากความหมายของการวางแผนที่กล่าวสรุปได้ว่า การวางแผนหมายถึง การตัดสินใจล่วงหน้า ที่จะทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อไร และใครเป็นผู้ทำ และการวางแผนที่ดีสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และมีประสิทธิภาพตลอดจนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงาน

ความสำคัญของการวางแผน

การวางแผนมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานทุกชนิด และทุกลักษณะงานของการวางแผนที่ดีและถูกต้องตามหลักการ จะเป็นเครื่องมือให้ผู้บริหารงานบริหารสามารถบริหารงานที่มีระบบและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการวางแผนจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงาน

อุทัย บุญประเสริฐ (2537 : 18) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวางแผนไว้ว่า การวางแผนเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งของบริการที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพเป็นงานสำคัญยิ่งในกระบวนการบริหารและการจัดการของหน่วยงาน และระบบการบริหารทั้งระบบซึ่งจะสอดคล้องกับ ประชุม รอดประเสริฐ (2533 : 95) ได้ให้ความสำคัญของการวางแผนไว้ว่า

1. การวางแผนจะช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรทุกชนิดอย่างประหยัด และเกิดประโยชน์สูงสุด
2. โดยที่การวางแผนเป็นตัวกำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการในอนาคต ฉะนั้นการได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นจริงและถูกต้องนอกจากจะทำให้การดำเนินงานบรรลุถึงเป้าหมายแล้วยังจะช่วยผู้ปฏิบัติตามแผน
3. องค์กรหนึ่ง ๆ ย่อมจะประกอบด้วยองค์การย่อยเป็นจำนวนมากบ้างและองค์การย่อยเหล่านี้ย่อมจะมีภาระหน้าที่และแผนในการดำเนินงานเป็นของตนเอง การวางแผนรวมย่อมจะช่วยให้เกิดการประสานงานระหว่างองค์การย่อยเหล่านั้น ให้ดำเนินงานเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์เดียวกัน

4. การวางแผนจะช่วยพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้า และสามารถคงอยู่ในสังคม

ธงชัย สันติวงษ์ (2534 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวางแผน ที่มีปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 4.1 ความก้าวหน้าของเทคนิควิทยาการสมัยใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว
- 4.2 การเกี่ยวพันกันขององค์การในสมัยปัจจุบัน สภาพชีวิตความเป็นอยู่และการทำงานของคนในสังคม ต่างย่อมต้องมีการพึ่งพาอาศัยและเกี่ยวข้องถึงกันมากขึ้น
- 4.3 การเปลี่ยนแปลงของหน้าที่งานในสังคมที่ซับซ้อนและยุ่งยาก ปัญหาการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทางเทคโนโลยี บวกกับความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันระหว่างองค์กรที่มากขึ้น

Goodman and Love (อ้างใน เมทินี ไชยจรัส. 2545 : 30) กล่าวว่า การวางแผนเป็นการใช้เหตุผลเพื่อป้องกันข้อบกพร่องที่ควรระวังได้อย่างไร การวางแผนเป็นการเตรียมการใช้

ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีปัญหาน้อยที่สุด เหตุผลในการวางแผนคือเพื่อเตรียมการล่วงหน้า หากเผชิญปัญหาต่าง ๆ จะได้แก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ในโครงการมีกิจกรรมต่าง ๆ เอาไว้ ทำให้เราทราบเหตุผล สามารถดำเนินการได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น การวางแผนจะต้องอาศัยข้อมูล เอกสารงานวิจัยและศึกษาความเป็นไปได้ อย่างวางแผนโดยปราศจากข้อมูลข้อสำคัญในการวางแผน ต้องเข้าใจว่าโครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานซึ่งจะนำไปสู่นโยบาย ฉะนั้นจุดมุ่งหมายของโครงการต้องสอดคล้องกับแผนงาน และนโยบายขององค์การ

ความมุ่งหมายในการวางแผน

สมบูรณ์ พรธณภพ (2521 : 100 - 101) กล่าวถึงความมุ่งหมายในการวางแผนงานสรุปได้ดังนี้

1. เพื่ออธิบายให้ผู้ร่วมงานเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ ว่าเป็นอย่างไรและจะใช้วิธีการดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น
2. เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานย่อยในองค์การว่า หน่วยงานย่อยใดมีหน้าที่ต้องทำอะไร อย่างไร เพื่อป้องกันการงานที่ซ้ำซ้อนกัน
3. เพื่อกำหนดนโยบายของหน่วยงานให้ชัดเจน เพื่อเป็นเครื่องชี้ให้บุคคลในหน่วยงานได้ทราบถึงแนวทางการดำเนินของหน่วยงานและสามารถประสานงานกันได้อย่างเหมาะสม
4. เพื่อเตรียมแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการเตรียมทรัพยากรทั้งหมดให้พร้อม และกำหนดแนวทางแก้ปัญหาต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า
5. เพื่อให้ฝ่ายบริหารสามารถลดการควบคุมงานลงให้น้อยที่สุด โดยที่สามารถดำเนินงานให้ตรงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และโครงการที่วางไว้ เนื่องจากการวางแผนงานต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของบุคลากรในหน่วยงาน ไว้เหมาะสมแล้ว

2.3.2 ด้านการดำเนินงาน

การดำเนินงาน หมายถึง การกระทำ การบริหาร การทำให้บรรลุผล การจัดการการปฏิบัติ การทำหน้าที่ การปฏิบัติการการประกอบการ การลงมือทำ การทำงาน การประกอบกิจการประกอบการงาน การลงมือทำ (อรรถาภิธาน. 211)

การดำเนินงาน หมายถึง การทำให้งานเดินไป (พจนานุกรมเฉลิมพระเกียรติ. 2530 : 195)

การดำเนินงาน หมายถึง ทำให้เป็นไป การทำให้เดิน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2511:47)

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษา

การศึกษาและติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาบ่งชี้ให้เห็นว่าสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะยาบ้าที่ระบาด

เข้าไปในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา รัฐบาลได้มีนโยบายในการเร่งรัดการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมาโดยตลอด สำหรับการดำเนินงานในสถานศึกษานั้น รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้น โดยมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 56-61)

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา มุ่งที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. นักเรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดเป็นอย่างดี และมีเจตคติที่ต่อต้านยาเสพติด
2. นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้สารเสพติดมาแล้ว จะหยุดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดจะได้รับการแนะนำและช่วยเหลือในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้อยู่ในบรรทัดฐานที่เหมาะสม
3. นักเรียนที่ติดสารเสพติดจะได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ แข็งแรง และกลับมาศึกษาเล่าเรียนดังเดิม
4. นักเรียนและนักศึกษาที่มีส่วนในขบวนการค้ายาเสพติดในโรงเรียนจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายหากไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน จึงได้กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาไว้ดังนี้

กลยุทธ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา จำเป็นต้องดำเนินการด้วยวิธีการเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมาย โดยระดมทรัพยากรทางการศึกษา และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานดังนี้

1. ให้มีการจำแนกกลุ่มเป้าหมายที่จะดำเนินการ โดยการจำแนกนักเรียนออกตามลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออกโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ดังนี้
 1. กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด
 2. กลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้ เหล้า บุหรี่ หรือเริ่มทดลองใช้ยาเสพติด บางชนิด และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ แต่ยังไม่ติดยาเสพติด
 3. กลุ่มนักเรียนที่ติดยาเสพติด
 4. กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการค้ายาเสพติด

การจำแนกกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงเช่นนี้จะทำให้สามารถกำหนดมาตรการที่จะดำเนินการกับแต่ละกลุ่ม ได้อย่างชัดเจน

2. ผสมผสานมาตรการที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด โดยใช้มาตรการทั้ง 3 มาตรการ คือ

1. การป้องกันยาเสพติด โดยดำเนินการทั้งการให้การศึกษา การแทรกแซง พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด การแนะแนวหรือการให้คำปรึกษาและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

2. การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

3. การปราบปรามยาเสพติด

การที่จะเลือกใช้มาตรการใดในการดำเนินงานขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาจากการวิเคราะห์ กลุ่มเป้าหมาย

3. ระดมทรัพยากรของ โรงเรียนและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติด

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ทุกฝ่าย มีส่วนร่วม โดยการระดมทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาทุกคน อันได้แก่ ผู้บริหาร สถานศึกษา ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้บริหารสมาคมครูและผู้ปกครองหน่วยราชการ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ สารวัตรนักเรียน แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและ หน่วยงานภาคเอกชนในแต่ละท้องถิ่น

4. การให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียน

เนื่องจากปัญหาเสพติดในสถานศึกษาเป็นเรื่องที่นักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาและ ได้รับผลกระทบโดยตรง ดังนั้นการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมรับรู้และมีส่วนร่วมในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จะเป็นแนวทางให้เกิดการยอมรับและยึดถือปฏิบัติตาม โดยคุณลักษณะที่เป็น แนวร่วมในการดำเนินงานง่ายต่อการขยายผลไปสู่ักเรียนทุกคนกิจกรรมที่นักเรียนสามารถมี ส่วนร่วมในการดำเนินงาน ได้แก่ การจัดกิจกรรม รมณรงค์ ป้องกันยาเสพติดต่าง ๆ การจัดกิจกรรม เพื่อนช่วยเพื่อน การจัดกิจกรรมชมรมต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียนโดยกิจกรรมเหล่านี้ควรมีครู อาจารย์เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำแก่นักเรียนด้วย

การดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายนักเรียน

หลักการในการดำเนินงานและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายนักเรียน ออกเป็น 4 กลุ่ม มีการทำงานในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด

การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดแก่กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติด เป็นการดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในระยะยาว โดยมีมาตรการในการดำเนินงาน แก่นักเรียน ดังนี้

1. มาตรการทางการศึกษา

ในการให้การศึกษเพื่อป้องกันยาเสพติด มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ปรับเปลี่ยนเจตคติและการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีลักษณะของการดำเนินงาน 3 ลักษณะคือ

1. การกำหนดเนื้อหาความรู้เรื่องการป้องกันยาเสพติดในหลักสูตรเพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นที่กำหนดหลักสูตรไว้ ในระดับประถมศึกษาจะมีเนื้อหาดังกล่าวอยู่ในวิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ส่วนในระดับมัธยมศึกษาจะมีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในวิชาสุขศึกษา และพลานามัย

2. การผนวกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีหลักสูตรกำหนดไว้ แต่เป็นการที่ครู-อาจารย์ผนวกเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมเข้าไปในวิชาที่ตนสอน หรือมอบหมายให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า เขียนเป็นรายงานหรือเรียงความในวิชาภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ

3. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการป้องกันยาเสพติด กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดที่เสริมหลักสูตร ได้แก่ การจัดตั้งชมรมต่อต้านยาเสพติด ในโรงเรียน การจัดค่ายฝึกทักษะชีวิต กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมกลุ่มเพื่อน กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดที่ได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินการในสถานศึกษา

2. มาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

มาตรการในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดแก่นักเรียน เพื่อสร้างความตระหนักต่อปัญหายาเสพติด และรู้จักการปฏิบัติตนในการป้องกันปัญหาเสพติด กิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่โรงเรียนได้ดำเนินการมีดังนี้

1. การจัดป้ายนิเทศในชั้นเรียน หรือตามบอร์ดต่าง ๆ ในโรงเรียน
2. การจัดนิทรรศการในเวลาและโอกาสที่สำคัญ เช่น วันต่อต้านยาเสพติด
3. การจัดเสียงตามสายในโรงเรียน
4. กิจกรรมหน้าเสาธง
5. การจัดทำโปสเตอร์ และแผ่นพับ เพื่อเผยแพร่ในสถานศึกษา
6. การจัดบรรยาย และการจัดอภิปรายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ
7. การจัดรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน

กิจกรรมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมดำเนินการได้ โดยมีครู-อาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำและส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ

3. มาตรการทางเลือก

มาตรการทางเลือกเป็นมาตรการที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์และสังคมของนักเรียน โดยมีการดำเนินกิจกรรมทางเลือกด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพอนามัย ได้แก่ การส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาตามโครงการลานกีฬาเพื่อป้องกันยาเสพติด และการนันทนาการอื่น ๆ

2. ด้านจริยธรรม ได้แก่ การมีส่วนร่วมกิจกรรมทางศาสนาในโอกาสวันสำคัญทางศาสนา การอบรมศีลธรรม การฝึกนั่งสมาธิ และการส่งเสริมประเพณีไทย

3. ด้านสังคม เช่น การรวมตัวกันจัดตั้งเป็นชมรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ชมรมคณิตศาสตร์ ชมรมห้องสมุด ชมรมภาษาอังกฤษ และชมรมต่อต้านยาเสพติด-เอดส์ การร่วมกิจกรรมอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียน กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมค่ายเยาวชน เป็นต้น

4. ด้านการฝึกอาชีพ ได้แก่ กิจกรรมสหกรณ์ กิจกรรมบริษัทจำกัด ในโรงเรียนและ กิจกรรมโครงการส่งเสริมการเกษตรในโรงเรียน เป็นต้น

4. การฝึกทักษะชีวิต

การฝึกทักษะชีวิตมีวัตถุประสงค์ในการสร้างคุณลักษณะหรือความสามารถในเชิงสังคมจิตวิทยาให้กับนักเรียนเพื่อให้สามารถเผชิญสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทักษะชีวิตจะเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานที่ทุกคนจำเป็นต้องใช้ในสังคมที่ได้มาจากการฝึกฝนจนชำนาญนั่นเอง

ทักษะชีวิตที่สำคัญในการดำรงชีวิตให้ปลอดภัยจากยาเสพติด ได้แก่ ทักษะในการคิดวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ทักษะในการประเมินศักยภาพของตนเอง ทักษะในการคิดหาทางเลือกและตัดสินใจ ทักษะในการปฏิเสธต่อการรักษาประโยชน์ของตน ทักษะในการสื่อสาร และทักษะในการควบคุมอารมณ์และความเครียด เป็นต้น

การฝึกทักษะชีวิตจะต้องใช้การสอนแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการฝึกจะต้องเน้นการแสดงผลแบบอย่าง การระดมสมองและการฝึกปฏิบัติโดยอาศัยบทบาทสมมติ เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ โดยสอดแทรกการฝึกทักษะชีวิตเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยครูผู้สอนวิชานั้น ๆ หรืออาจจัดเป็นกิจกรรมแยกต่างหากจากการเรียนการสอน เช่น การจัดค่าย หรือการจัดกิจกรรมฝึกทักษะชีวิตโดยเฉพาะ ดังนั้นจึงต้องพัฒนาชุดการฝึกทักษะชีวิตให้หลากหลายรูปแบบและหลากหลายทักษะเพื่อให้ครูอาจารย์นำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อน

ในช่วงวัยรุ่น “เพื่อน” นับเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความคิด เจตคติ และพฤติกรรม ของวัยรุ่นด้วยกัน การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดได้ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของ กลุ่มเพื่อน จึงได้มีการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อเพื่อประโยชน์ในการป้องกันยาเสพติด โดยมีรากฐานและ ความเชื่อมั่นในความสำคัญของกลุ่มเพื่อนว่ามีอิทธิพลสามารถที่จะโน้มน้าวชักจูงเพื่อนในกลุ่ม ด้วยการแนะนำ ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มที่มีปัญหาให้ได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม ก็สามารถที่จะป้องกันนักเรียนที่มีปัญหา มิให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ กลุ่มเพื่อนยังสามารถให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมกลุ่มเพื่อนดำเนินการ โดยการฝึกอบรมนักเรียนนักศึกษาที่มีบุคลิกเป็นผู้นำ ให้ไปเป็นแกนนำของกลุ่มเพื่อนและมอบหมายบทบาทให้ปฏิบัติ เช่น บทบาทในการเป็น เพื่อนเรียน เพื่อนสนิท ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่ม โดยมีครูอาจารย์ เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานของกลุ่มเพื่อนอย่างใกล้ชิด

ผู้นำของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี สามารถที่จะเป็นผู้นำในการดำเนิน กิจกรรมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาของสมาชิกในกลุ่มด้านการเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาระดับ ต่างต่าง ๆ รวมถึงปัญหาการใช้ยาเสพติดด้วย กิจกรรมกลุ่มเพื่อนมีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น เพื่อน เพื่อเพื่อน เพื่อนช่วยเพื่อน และเพื่อนเตือนเพื่อน

กลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติด

กลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนี้ส่วนมากจะเริ่มใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า กัญชา และสารระเหย โดยจะมีลักษณะและพฤติกรรม กล่าวคือ นักเรียนกลุ่มนี้จะไม่รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จากครูอาจารย์ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ผลการเรียนตกต่ำ มีค่านิยม ในการใช้ยาเสพติดและ การคบเพื่อนที่ผิด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ เช่น หนีเรียน หลับในชั้นเรียน มั่วสุมกันเพื่อเสพยา เสพติดก่อนเข้าโรงเรียน ช่วงพักเที่ยงและหลังจากโรงเรียนเลิก

นักเรียนกลุ่มนี้มีความจำเป็นรีบด่วนที่โรงเรียนจะต้องเข้าไปดำเนินการ มิฉะนั้นนักเรียน จะใช้ยาเสพติดประเภทที่รุนแรงขึ้น การแก้ไขปัญหาก็กับนักเรียนกลุ่มนี้ ควรใช้มาตรการแทรกแซงเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เพิ่งเริ่มใช้ยาเสพติด โดยการหยุดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ของนักเรียนและให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำโดยอาจารย์แนะแนวและการจัดการเรียน การสอนเสริมพิเศษให้กับนักเรียน
2. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ ให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม โดยการใช้กิจกรรม กลุ่มเพื่อน ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหา
3. สร้างค่านิยมใหม่ในเรื่องการคบเพื่อน และการไม่ใช้ยาเสพติด

4. โรงเรียนดำเนินการมาตรการป้องปราบ โดยเข้มงวดในการตรวจค้นการลักลอบนำยาเสพติดมาใช้และสุ่มตรวจปีสภาวะแก่นักเรียนกลุ่มนี้เป็นครั้งคราว โดยไม่มีการแจ้งล่วงหน้า

5. จัดทำกลุ่มบำบัดในลักษณะของค่ายนักเรียนในโรงเรียน โดยมีครู อาจารย์ คอยดูแลอย่างใกล้ชิด มีระเบียบที่รัดกุม และในกรณีที่นักเรียนได้รับผลจากการใช้ยาเสพติด โรงเรียนขอแนะนำให้ผู้ปกครองพาไปพบแพทย์เพื่อรักษาอาการที่ปรากฏ

6. โรงเรียนได้ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิดเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยผู้ปกครองสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการจัดทำกลุ่มบำบัดรักษานักเรียนที่เริ่มมีปัญหาการใช้ยา ก็จะช่วยให้การทำกลุ่มบำบัดประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

กลุ่มนักเรียนที่ติดยาเสพติด

นักเรียนกลุ่มนี้จะใช้ยาเสพติดเป็นประจำจนติด พฤติกรรมโดยทั่วไปจะไม่สามารถเรียนหนังสือต่อไปได้ ทั้งนี้ เนื่องจากฤทธิ์ของยาเสพติด โทษก่อกวน ลักขโมยทรัพย์สินของเพื่อนนักเรียน ครู อาจารย์ และโรงเรียน เพื่อหาเงินมาซื้อยาเสพติด นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมในการหาเงิน โดยการขายยาเสพติดไปสู่เพื่อนนักเรียนอื่น ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปสู่เพื่อนนักเรียนอื่น โรงเรียนไม่ควรที่จะดูแลนักเรียนกลุ่มนี้ต่อไป โรงเรียนควรประสานให้ผู้ปกครองส่งนักเรียนกลุ่มนี้เข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพในสถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ในกรณีที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่พร้อมที่จะส่งบุตรหลานเข้ารับการบำบัดรักษา โรงเรียนควรดำเนินการส่งนักเรียนเข้าบำบัดรักษาโดยไม่ควรไล่นักเรียนออกจากโรงเรียนด้วยเหตุผลของการติดยาเสพติด นอกจากนั้น บางโรงเรียน ครู อาจารย์ในโรงเรียนได้จัดทำค่ายบำบัดรักษาขึ้นภายในโรงเรียน เพื่อแก้ปัญหาการใช้ยาเสพติดของนักเรียน ดังเช่น กรณีของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นต้น

กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการค้ายาเสพติด

นักเรียนที่มีพฤติกรรมในการขายยาเสพติดให้แก่เพื่อนนักเรียนด้วยกันในโรงเรียน มี 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียนที่เป็นผู้ค้ายาเสพติด โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ายาเสพติดอยู่นอกโรงเรียนหรือเป็นผู้ค้ารายย่อย นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มนี้ถือว่าเป็นอาชญากร โรงเรียนควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินการปราบปรามยาเสพติด และไล่ออกจากโรงเรียนก่อนที่ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนจะขยายตัวมากขึ้น

2. กลุ่มนักเรียนที่ติดยาเสพติด และขายยาเสพติดให้เพื่อน เพราะต้องการเงินเพื่อซื้อยาเสพติดใช้ นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ถือว่าเป็นอาชญากร โดยสันดาน โรงเรียนจะตักเตือนแลภาคทัณฑ์สั่งให้ยุติการกระทำความผิดและส่งนักเรียนผู้นั้นเข้ารับการบำบัดรักษาหรือให้ผู้ปกครองดำเนินการพานักเรียนไปบำบัด ถ้านักเรียนยังไม่ยุติการกระทำความผิด โรงเรียนจะไล่นักเรียนผู้นั้นออก และ

ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย เมื่อมีปัญหาเกินกำลังที่ทางโรงเรียนจะแก้ไขได้

3. กลุ่มนักเรียนที่ไปซื้อยาเสพติดมาจากภายนอกแล้วแบ่งขายให้เพื่อนเสพ นักเรียนกลุ่มนี้จะถูกดำเนินการเช่นเดียวกับนักเรียนกลุ่มที่ 2

นอกจากนั้น โรงเรียนยังมีมาตรการเข้มงวดในการป้องปราบ โดยการตรวจค้นการนำยาเสพติดเข้ามาในโรงเรียน

2.3.3 ด้านการนิเทศ-ติดตาม

ความหมายของการนิเทศทั่วไป คำว่าการนิเทศ (Supervision) มีคำนิยามอยู่หลายความหมายดังนี้

นิเทศ (Supervise) แปลว่า ช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุง

การนิเทศคือการพัฒนาหรือความงอกงาม การให้บริการทางด้านเทคนิคจากผู้เชี่ยวชาญ การร่วมมือ และการประสานงาน (Co-ordination) ดังนั้น Supervision มีความหมายโดยสรุป

S	[: Support (การสนับสนุน)
		: Share (การมีส่วนร่วม)
		: Service (การบริการ)
U	[:Unity (ความสามัคคี)
		:Understanding (ความเข้าใจ)
		:Upgrading (การยกระดับ)
P	[:Planning (การวางแผน)
		:Promotion (การเลื่อนขั้น)
		:Problem-Solving (การแก้ปัญหา)
E	[:Education (การศึกษาค้นคว้า)
		:Evaluation (การประเมินผล)
		:Experiment (การทดลอง)
R	[:Research (การวิจัย)
		:Report (การรายงาน)
		:Record (การบันทึก)
V	[:Visiting (การเยี่ยมเยียน)
		:Value (การรู้คุณค่า)
		:Virtue (การมีคุณธรรม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- I { :Improvement (การปรับปรุง)
:Information (การให้ข่าวสาร)
: In – Service training (การอบรม)
- S { : Self – adjustment (การปรับตนเอง)
: Self – confidence (ความมั่นใจตนเอง)
: Self – responsibility (ความรับผิดชอบตนเอง)
- I { : Innovation (นวัตกรรม)
: Intelligence (ความฉลาดรอบรู้)
: Interest (ความสนใจ)
- O { : Observation (การให้ข่าวสาร)
: Organization (การจัดรูปงาน)
: Objective (การตั้งจุดประสงค์)
- N { : needs (ความต้องการ)
: negotiation (การประนีประนอม)
: necessity (ความจำเป็น)

สรุปได้ว่า การนิเทศคือ การมองปัญหาโดยรอบด้าน การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือปรับปรุงงานให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน การนิเทศไม่ว่าจะเป็นกรนิเทศด้านธุรกิจหรือด้านการศึกษา งานหลักที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ หน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องทำงานร่วมกับคนอื่น ทั้งนี้ เพราะว่าการนิเทศเป็นงานที่ส่งเสริมคนอื่นให้ทำงานดีขึ้น หน้าที่ความรับผิดชอบจึงพิจารณาถึงการทำงานที่ร่วมกับคนอื่นไป ชารี มลิสรี (2530 : 14-15)

และมีผู้ให้ความหมายของการนิเทศงานดังนี้

Beach (1971 : 526) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกรนิเทศงานสรุปได้ดังนี้ การนิเทศงานคือ หน้าที่ในการนำ การประสานงานและการสั่งการ (Leading, Coordinating and directing) ให้บุคลากรปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ภิญญา สาร (2517 : 16) ได้กล่าวถึงกรนิเทศงานโดยอ้างถึง Gibson and Huntไว้ว่า กรนิเทศงานตามหน้าที่ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ เพื่อให้ได้ผลงานตามมาตรฐานที่ต้องการ ผู้นิเทศงานหรือผู้บริหารจะต้องทำทุกอย่างที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรได้บังคับบัญชา และจะต้องเป็นผู้วินิจฉัยด้วยว่างานได้มาตรฐานที่กำหนดหรือไม่

Kingsbury (1957 : 49-50) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้นิเทศงานซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้นิเทศงานมีความรับผิดชอบที่สำคัญๆ ในประการแรกคือ ดูแลให้งานที่รับผิดชอบของตนดำเนินไปด้วยดี ประการต่อไปคือการให้คำแนะนำ อธิบายและให้การอบรมในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีปฏิบัติงานตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ นอกจากนั้นยังมีความรับผิดชอบเบื้องต้นในเรื่องเกี่ยวกับวินัยอีกด้วย

จะเห็นว่าได้ว่าการนิเทศงานในความหมายทั่วไปหรือในแง่ของพฤติกรรมองค์การ การนิเทศเป็นการประสาน การควบคุมดูแล เพื่อให้การนิเทศงานตามหน้าที่ต่าง ๆ ได้ตามมาตรฐาน หรือบรรทัดฐานประสงค์ต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ โดยที่ผู้นิเทศนั้นจะต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ และรู้จักใช้ภาวะการเป็นผู้นำในการนิเทศ

2.3.4 ด้านการประเมินผล

ความหมายทั่วไปของการประเมินผล

นิศา ชูโต (อ้างใน อุเทน นุ้ยพิน. 2542 : 32) กล่าวว่า การประเมินผลโครงการ คือ กิจกรรมเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ความหมายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการ การหาแนวทาง วิธีการจัดการเกี่ยวกับโครงการ และหาผลที่เนืองเกิดจากโครงการ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของ โครงการให้ดียิ่งขึ้น

สุรพล กาญจนะจิตรา (อ้างใน อุเทน นุ้ยพิน. 2542 : 32) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินใจในการปฏิบัติงานว่า โครงการที่ดำเนินการนั้น ได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายหรือไม่ เพียงใด เพราะวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการจะเป็นเครื่องมือให้เห็นว่าโครงการนั้นเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ และใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ

สุขุม มูลเมือง (อ้างใน อุเทน นุ้ยพิน. 2542 : 32) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การกำหนดคุณค่า และประสิทธิผลของโครงการหรือการทำงานของคน หรือกลุ่มบุคคลในองค์กร ผลจากการประเมินจะออกมาในรูปของการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลที่เกิดขึ้นจริงกับผลที่คาดหวังไว้ล่วงหน้า นั่นคือ จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการประเมินโครงการ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโครงการนำไปใช้ในการพัฒนา เพื่อการตัดสินใจโครงการ เช่น จะดำเนินการต่อไปหรือไม่ ต้องปรับปรุงโครงการหรือไม่ หรือยุติโครงการ

Conbach (อ้างใน อุเทน นุ้ยพิน. 2542 : 31) เห็นว่า การประเมินผล หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลนั้นเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ

Greenberg Mattson (อ้างใน อุเทน นุ้ยพิน. 2542 : 31) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นเพียงการติดตามผลการปฏิบัติ ซึ่งมุ่งวัดการบรรลุถึงผลสำเร็จของวัตถุประสงค์ที่ต้องการของโครงการ

Berstien and Freeman (อ้างใน อุเทน นุ้ยพิน. 2542 : 31) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กิจกรรมใดซึ่งอาศัยพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อกำหนดการปฏิบัติและผลกระทบของโครงการซึ่งได้ดำเนินการ

Riecken (อ้างใน อุเทน นุ้ยพิน. 2542 : 31) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึงการวัดผลที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา อันเนื่องมาจากการดำเนินงานที่กำลังทำอยู่ เพื่อมุ่งไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับสารเสพติดในกลุ่มเยาวชน ที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2530-2539 จำนวน 48 เล่ม พบว่า ผลการสังเคราะห์ด้านปัจจัยสาเหตุการใช้สารเสพติดของนักเรียน จำแนกได้เป็น 5 ด้าน คือ ตัวนักเรียน ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน และแหล่งที่อยู่อาศัย ปัจจัยที่เกิดจากตัวนักเรียนเองมี 8 ประเด็น ได้แก่ นักเรียนอยากทดลองเอง อยากทำตามเพื่อน ต้องการให้เพื่อนยอมรับคน ต้องการความสุขความเพลิดเพลิน มีเรื่องไม่สบายใจ ร่างกายเจ็บป่วย ต้องการบำบัดความเจ็บป่วย คิดว่าเสพติดแล้วทำให้ดูโก้ เก๋ เท่ ต้องการอวดผู้หญิง และนักเรียนมีเจตคติทางลบต่อตนเอง ปัจจัยสาเหตุที่เกิดจากครอบครัว มี 6 ประเด็น ได้แก่ ครอบครัวแตกแยก การอบรมเลี้ยงดูไม่เหมาะสม ครอบครัวขาดความอบอุ่น บิดา-มารดา ไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูก ผู้ปกครองใช้สารเสพติดและครอบครัวว่างงาน ปัจจัยสาเหตุที่เกิดจากเพื่อนมี 3 ประเด็น ได้แก่ เพื่อนชวน เพื่อนบังคับ และคบเพื่อนติดยาเสพติด ปัจจัยสาเหตุที่เกิดจากโรงเรียนมี 4 ประเด็น ได้แก่ นักเรียนเบื่อการเรียน (การสอนไม่น่าสนใจ) ครูเคร่งครัด เรื่องระเบียบวินัยมากเกินไป กลุ่มเพื่อนในโรงเรียนใช้สารเสพติดกัน และภาพการใช้สารเสพติดในโรงเรียนมีทั้งในที่เปิดเผย และที่ลับตา ปัจจัยสาเหตุที่เกิดจากแหล่งที่อยู่อาศัยมี 2 ประเด็น ได้แก่ บริเวณชุมชนแออัด และย่านการค้า งานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรม และเจตคติต่อการใช้สารเสพติด มี 3 ประเด็น ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับแหล่งความรู้ประเภทและพิษภัยของสารเสพติด และวิธีการที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ด้านพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมี 5 ประเด็น ได้แก่ ประเภทของสารเสพติดที่ใช้สารวิธีการใช้สารเสพติด อัตราการใช้สารเสพติดมี 5 ประเด็น ได้แก่ เจตคติที่มีต่อสุขภาพ เจตคติที่มีต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เจตคติที่มีต่อการเลิกใช้สารเสพติด เจตคติทางบวกต่อสารเสพติด และเจตคติทางลบต่อสารเสพติด และผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านแนวทางป้องกันแก้ไขการใช้สารเสพติด พบว่า รูปแบบการป้องกันมี 5 ประเด็น ได้แก่ การให้การศึกษาอบรม การใช้สื่อเผยแพร่การให้คำปรึกษา การจัดกิจกรรมทางเลือก และการควบคุมดูแลและตรวจสอบด้านรูปแบบการแก้ไขหรือบำบัดมี 3 ประเด็น ได้แก่ การควบคุมพฤติกรรม การสร้างเจตคติและการให้คำปรึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) ได้ดำเนินการวิจัยการประเมินโครงการโรงเรียนสีขาว (โรงเรียนนาร่อง) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในโรงเรียนบ้านไผ่แสงทองประชาสรรค์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านไผ่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นและโรงเรียนวัดพลับพลา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภพลับพลาชัย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการประเมินพบว่าสภาพชุมชนของนักเรียนมีค่านิยมในการใช้สารเสพติดประเภทเหล้า บุหรี่กันมาก โดยถือเป็นเรื่องปกติและพบการใช้สารเสพติดประเภทกาว ยาบ้า และกัญชาในชุมชนด้วย นอกจากนี้ คนในชุมชนยังนิยมเล่นการพนันกันมาก และยังพบเยาวชนในท้องถิ่นมีการคู่วิดีโอลามก และมีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง ส่วนข้อมูลแหล่งค้าสารเสพติดไม่ปรากฏชัดเจน พบข้อมูลเพียงมีผู้ค้าสารเสพติดในชุมชน ส่วนสภาพนักเรียนมีส่วนหนึ่งได้รับความอบอุ่นจากทางบ้านค่อนข้างน้อย เนื่องจากผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาในการดูแลนักเรียน ส่วนที่โรงเรียนครูก็มีเวลาให้กับนักเรียนค่อนข้างน้อย ผลการประเมินด้านปัจจัยที่ทำให้การดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวประสบความสำเร็จ คือ ความสามารถของหน่วยงานในการจัดทำโครงการ การมีรูปแบบและยุทธวิธีที่ใช้ในการดำเนินโครงการชัดเจน และการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จากองค์กรและชุมชน ผลการประเมินด้านกระบวนการที่โรงเรียนทั้ง 2 โรงเรียน ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ โดยจัดกิจกรรมได้เหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการโรงเรียนสีขาว รูปแบบของกิจกรรมส่วนใหญ่จัดให้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายและมีกิจกรรมที่ให้นักเรียน ครู และชุมชน ได้ปฏิบัติร่วมกัน ผลการประเมินด้านผลผลิตปรากฏว่าโรงเรียนนาร่องทั้ง 2 โรงเรียนได้ดำเนินกิจกรรม และได้ผลที่สำคัญคือ มีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและชุมชน มีผลการคัดกรองนักเรียน และจัดระบบสารสนเทศที่เกี่ยวกับนักเรียนทุกคน มีการวางแผนการดำเนินงาน และดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง มีแนวโน้มของความประพฤติห่างไกลจากสารเสพติด สื่อลามก การพนัน และการทะเลาะวิวาทมากขึ้น ส่วนนักเรียนในกลุ่มบ้าบัดมีแนวโน้มการใช้สารเสพติดลดลง ใช้เวลาว่างกับการเล่นกีฬา และกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นในกลุ่มที่เคยเสพยาบ้า นั้น ผลจากการศึกษารายกรณีพบว่า ไม่ได้เสพยาอีกเลย นอกจากนั้นนักเรียนที่ชอบทะเลาะวิวาทกับเพื่อนก็ได้รับการดูแลจากครู และผู้ปกครองมากขึ้น โดยไม่พบพฤติกรรมทะเลาะวิวาทผลการวิจัย

การวิจัยการประเมินผลการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว (กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2541) ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. การดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมและรายด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยกระบวนการ และผลผลิต อยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว ตามผลการประเมินระหว่างผู้บริหารกับผู้รับผิดชอบโครงการ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งโดยรวม และรายด้านคือ ด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวระหว่างผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบโครงการ นักเรียน/นักศึกษา และผู้นำชุมชน แตกต่างกันโดยรวมและรายด้าน โดยกลุ่ม ผู้นำชุมชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการดำเนินงานโครงการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ ที่กลุ่มผู้บริหารและผู้รับผิดชอบโครงการมีสูงกว่ากลุ่ม นักเรียน/นักศึกษา และผู้นำชุมชน

4. รูปแบบและวิธีการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จพบว่า มีรูปแบบการดำเนินงานที่เด่นชัดโดยเน้นผลที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการใช้กระบวนการ มีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับในการวางแผน การกำหนดยุทธศาสตร์ การดำเนินการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน และกิจกรรมเสริมในลักษณะต่าง ๆ ที่บังเกิดผลต่อการพัฒนานักเรียน/นักศึกษาอย่างจริงจัง มีการประสานความร่วมมือ การระดมสรรพกำลังจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และองค์กรภาคเอกชนต่าง ๆ ในการสนับสนุนการดำเนินงานโครงการ และทุกสถานศึกษามีการประเมินตนเองเป็นระยะ ๆ เพื่อเสนอผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดมีการนิเทศ กำกับ ดูแลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

เมทินี ไชยจรัส (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 3 พบว่า

1. ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานโครงการ โรงเรียนสีขาวในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนและด้านการจัดองค์การบริหารโครงการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการอำนวยความสะดวกและการควบคุมโครงการอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวางแผนและด้านการควบคุมโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการจัดองค์การและด้านการอำนวยความสะดวกโครงการ อยู่ในระดับน้อย

3. ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานโครงการ โรงเรียนสีขาวในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวในภาพรวม แตกต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวางแผนโครงการ ด้านการอำนวยความสะดวกโครงการและด้านการควบคุมโครงการ ส่วนด้านการจัดองค์การบริหารโครงการมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาประจำ โรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมของคณะกรรมการการศึกษาฯ ทุกเพศ ทุกช่วงอายุ ทุกวุฒิการศึกษา และทุกอาชีพ มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริหารโรงเรียนในระดับปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการการศึกษาฯ จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิกการศึกษา และอาชีพ พบว่า อายุ วุฒิกการศึกษา และอาชีพ ของคณะกรรมการการศึกษาฯ ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริหารโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า คณะกรรมการการศึกษาฯ ที่เป็นผู้บริหารและครูของโรงเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับคณะกรรมการการศึกษาฯ ที่มีไม่ใช่ผู้บริหารและครูของโรงเรียน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริหารโรงเรียน ในทำนองเดียวกันปัจจัยส่วนตัวปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม ยังส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในระดับมากของคณะกรรมการการศึกษาฯ ในการดำเนินงานบริหารโรงเรียนประถมศึกษา

สุรศักดิ์ ลิ้มมณี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติงาน โครงการโรงเรียนสีขาว ของสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดตรัง ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดแนวทางดำเนินงานใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการติดตามประเมินผลและรายงานผล ผลการวิจัยพบว่า

1. การปฏิบัติงานของโครงการโรงเรียนสีขาวของสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดตรัง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่า คณะกรรมการโรงเรียนสีขาว สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตรัง ปฏิบัติงานในองค์ประกอบการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วนองค์ประกอบการวางแผน และการติดตาม ประเมินผลและรายงานผล อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โรงเรียนสีขาว สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตรัง ที่แตกต่างกันในด้านขนาดสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน พบว่าผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โครงการ โรงเรียนสีขาว สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดตรัง โดยรวมและรายองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โรงเรียนสีขาว สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตรัง ที่แตกต่างกันในด้านตำแหน่ง พบว่าผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โครงการ โรงเรียนสีขาว สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดตรังที่มีตำแหน่งต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่าผลการปฏิบัติงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของผู้แทนฝ่ายบริหารกับผู้แทนครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อแก้ว ประสงค์สม (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาว ของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด ประเภทโรงเรียน และเขตที่ตั้ง มีการเปิดรับสารเกี่ยวกับโครงการ โรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน ส่วนเพศ อายุ อายุการทำงาน มีการเปิดรับสารเกี่ยวกับโครงการ โรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน
2. เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด และเขตที่ตั้ง มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ โรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน ส่วนอายุ อายุการทำงาน ระดับรายได้ และประเภทโรงเรียน มีความรู้ เกี่ยวกับโครงการ โรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน
3. เพศ อายุ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา ระดับรายได้ ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด ประเภท โรงเรียน และเขตที่ตั้ง มีทัศนคติต่อโครงการ โรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน
4. อายุ และตำแหน่ง มีส่วนร่วมในโครงการ โรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน ส่วนเพศ อายุ การทำงาน ระดับการศึกษา ระดับรายได้ หน่วยงานที่สังกัด ประเภทโรงเรียน และเขตที่ตั้ง มีส่วน ในโครงการ โรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน
5. การเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อโครงการ โรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับการ มี ส่วนร่วมในโครงการ โรงเรียนสีขาว

ยุทธนา สุทธิไกร (2542 : บทคัดย่อ) การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา พบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก
2. บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน และปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ได้แก่ ควรสรรหาผู้แทนที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เป็นคณะกรรมการการดำเนินงานด้วยความ สมจริตใจ โดยจะต้องได้รับการอบรม สัมมนาอย่างต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมโครงการ โรงเรียน สีขาวให้สอดคล้องกับสภาพโรงเรียน ชุมชน รวมทั้งให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน อย่างเพียงพอ ตลอดจนควรจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงาน โครงการของโรงเรียนจาก หน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรภายนอก

วริยา ชูวสิน (2534) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนเกี่ยวกับข่าม้า ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับข่าม้าของคนขับรถและความคิดเห็นของพนักงานขับรถ เรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับข่าม้าหลังการเปิดรับสื่อมวลชนพบว่า

1. การเปิดรับสื่อมวลชน

- กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารความรู้ทั่วไปจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ โดยจะดูโทรทัศน์ทุกวัน ชอบดูรายการข่าวมากที่สุด ช่วงเวลาที่ดูส่วนใหญ่ไม่แน่นอน ส่วนวิทยุฟังทุกวัน และนิยมฟังสถานีวิทยุทั่วไป รายการที่ชอบฟังมากที่สุด คือ เพลง โดยผู้ที่นิยมฟังในวันหยุดมีจำนวนสูงถึงร้อยละ 78.05 หนังสือพิมพ์ ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านทุกวัน คือ อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด คอลัมน์ที่ชอบอ่านมาก คือ ข่าวหน้าหนึ่งและช่วงเวลาที่อ่านส่วนใหญ่ไม่แน่นอน

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับขาม้า

- กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เรื่องขาม้า ร้อยละ 87.60 โดยรับรู้จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ ส่วนระดับความสนใจในข่าวสารเกี่ยวกับขาม้าอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 32.59) ความคิดเห็นหลังการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับขาม้าส่วนใหญ่ต้องการให้ทางราชการมีการปราบปรามอย่างจริงจังเกี่ยวกับแหล่งผลิตผู้จำหน่ายและการตั้งด่านตรวจปีศาจตามจุดการเดินทางให้มากขึ้น และควรมีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับโทษของขาม้าผ่านสื่อมวลชนให้มากกว่านี้ และร้อยละ 12.87 มีความเห็นว่าขาม้ามีประโยชน์สำหรับคนบางคนทำให้ขับรถได้นาน

3. ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของขาม้า

- กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของขาม้าเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงร้อยละ 9.9 ที่มีความรู้ไม่ถูกต้องในบางประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติตลอดจนกฎหมายเรื่องขาม้า

4. ทักษะคิดต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของขาม้า ส่วนใหญ่มีทัศนคติระดับปานกลาง โดยเห็นด้วยตามที่สุดกับข้อความที่ว่า ควรมีการรณรงค์ถึงโทษและพิษภัยของขาม้าผ่านสื่อมวลชนให้มากกว่าเดิม รองลงมาคือ ข้อความการให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากขาม้าผ่านสื่อมวลชนจะทำให้มีการใช้ขาม้าน้อยลง

ธนวดี บุญถือและคณะ (2538) ได้ศึกษาการสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการพบว่า

1. กลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีการเปิดรับโทรทัศน์มากที่สุด เปิดรับหนังสือพิมพ์และวิทยุ รองลงมาตามลำดับและเป็นการเปิดรับรายการทุกประเภท ทั้งบันเทิงและข่าว โดยเปิดรับตั้งแต่ 19.00 น. เป็นต้นไป ทั้ง 2 สื่อ

2. การเปิดรับข่าวสารด้านยาเสพติดจากสื่อวิทยุและหนังสือพิมพ์ มีปริมาณน้อยมาก แต่มีพอสสมควรจากสื่อโทรทัศน์ในรูปของสปอตโฆษณาสั้น ๆ หรือข้อความเตือนสติมิให้ใช้ยาเสพติด

3. บุคคลที่คนงานได้พบปะและสนทนาเป็นประจำ และใช้เวลามากพอสมควร ได้แก่ เพื่อนในที่ทำงาน สารระเหยที่คุยกันเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ส่วนเพื่อสนิทมีน้อยแต่ได้พูดคุยกันบ้าง
 4. บุคคลที่กลุ่มคนงานไว้วางใจในการปรึกษาหารือเรื่องทั่ว ๆ ไป คือ บิดามารดา คู่ครอง และเพื่อน ตามลำดับ
 5. บุคคลที่กลุ่มคนงานไว้วางใจในการปรึกษาหารือเรื่องปัญหาเสพติด คือ พ่อแม่ เพื่อน แพทย์
 6. บุคคลที่กลุ่มคนงานไว้วางใจ เชื่อถือ คือ บิดา มารดา พระ และเพื่อน ตามลำดับ
 7. คนงานมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในระดับปานกลาง แต่มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและการใช้ยาเสพติด
 8. โทรทัศน์เป็นสื่อที่คนงานให้ความสนใจ สำหรับการเผยแพร่ความรู้ด้านยาเสพติด โดยให้ชี้แจงถึงอันตรายและโทษของยาเสพติด
 9. คนงานมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน การใช้เวลาว่าง คุณธรรม และความมุ่งมั่นในชีวิต
 10. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเผยแพร่ข่าวสาร และความรู้เพื่อป้องกันยาเสพติดมีเจตนาารมณ์ในการให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ความรู้ พอประมาณ ปัญหาหรืออุปสรรคที่ต้องจัดการหรือแก้ไข คือ เวลา ขบประมาณและการประสานงาน ผู้ประกอบการฯ เสนอแนะให้มีการเผยแพร่ความรู้โดยผ่าน โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ ตลอดจนการใช้วิทยากร ส่วนมาตรการป้องกันในโรงงานของผู้ประกอบการ คือ ไม่รับผู้ติดยา เข้าทำงาน และหากพบว่ามีคนงานติดยาจะไล่ออกหรือให้ไปรักษา
 11. องค์กรต่าง ๆ ที่ดำเนินงานด้านการป้องกันยาเสพติดมีการใช้สื่อต่าง ๆ หลากรูปแบบ และกิจกรรม แต่ก็ยังมีปัญหาที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในเรื่องงบประมาณ การประสานงานและการวางแผนการใช้ และผลิตสื่อซึ่งไม่สัมพันธ์กัน
- แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ให้มีการประชุมวางแผนตลอดจนการผลิตและใช้สื่อ ร่วมกันระหว่างผู้วางแผนและผู้นำสื่อไปเผยแพร่ และให้จัดสรรงบประมาณให้องค์กรที่เกี่ยวข้องใช้ในการผลิตและเผยแพร่ได้อย่างเพียงพอ
- เววตา ชนบัตร (2534) ได้กำหนดกลยุทธ์สื่อสาร การเผยแพร่ความรู้ และแนวทางในการแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐพบว่า
1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร : กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภท โทรทัศน์มากที่สุด ในขณะที่ได้รับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจประเภทป้าย ประกาศ จากสื่อบุคคล ประเภทเพื่อน รองลงมาตามลำดับ แต่ให้ความเชื่อถือในแหล่งข่าวสารจากสื่อบุคคล โดยบิดามารดา และจากสื่อเฉพาะกิจทางแผ่นพับ

2. ระดับความรู้และทัศนคติที่ได้รับจากการรณรงค์ต่อต้านยาฆ่า : ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง และต้องการให้มีการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เรื่องยาฆ่าผ่านทางสื่อมวลชนให้มากกว่าปัจจุบัน

3. ลักษณะประชากร อันได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา จำนวนพี่น้องในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านยาฆ่า และทัศนคติจากการรณรงค์ต่อต้านยาฆ่าและมีเพียงตัวแปร อาชีพบิดา และจำนวนพี่น้องในครอบครัวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้จากการรณรงค์ต่อต้านยาฆ่า

4. การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านยาฆ่ามีความสัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติจากการรณรงค์ต่อต้านยาฆ่า

5. ความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้จากการรณรงค์ต่อต้านยาฆ่า

อรอนงค์ หงษ์หุ้มแพ (2538) ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับยาฆ่าและการป้องกันตนเองจากการเสพยาฆ่าของนักเรียนมัธยมตอนปลายพบว่า

1. ความรู้เกี่ยวกับยาฆ่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับยาฆ่าดีมาก เมื่อจัดระดับความรู้เป็น 5 กลุ่ม พบว่าร้อยละ 81.3 มีความรู้ในระดับดีมาก ร้อยละ 14.0 มีความรู้ในระดับดี ร้อยละ 4.0 มีความรู้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 0.7 มีความรู้เล็กน้อย และไม่มีผู้ใดไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้เลย ประชากรที่ศึกษาต้องการรับความรู้เพิ่มเติมร้อยละ 94.1 โดยต้องการผ่านสื่อทางโทรทัศน์มากที่สุดร้อยละ 68.0 ส่วนความต้องการผ่านบุคคลต่าง ๆ นั้นต้องการจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขร้อยละ 62.9

2. การป้องกันตนเองจากการเสพยาฆ่า กลุ่มตัวอย่างใช้การตัดสินใจที่จะมีพฤติกรรมใด ๆ บนพื้นฐานของความรู้เกี่ยวกับยาฆ่าการคบเพื่อนที่ดี สัมพันธภาพในครอบครัว และความมุ่งมั่นในชีวิตที่ดี กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว มีการปรึกษาหารือในปัญหาต่าง ๆ มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน ใช้การพักผ่อน และผ่อนคลายให้เพียงพอเมื่ออ่อนล้าจากการอ่านหนังสือ มีความมุ่งมั่นในชีวิตและมีความรู้ถึงโทษของยาฆ่า

ในส่วนของการปฏิบัติเมื่อมีผู้มาชักชวนให้เสพยาฆ่า จำแนกได้ดังนี้

1. หลีกเลียงไปจากผู้ชักชวนทันที
2. ปฏิเสธการใช้และอาจอ้างว่าเคยลองใช้แล้ว ไม่ดีจะไม่ลองอีก
3. ปฏิเสธการใช้ ชี้แจงโทษและเตือนให้ผู้ชักชวนเลิกเสพด้วย
4. ปฏิเสธการใช้ แจ้งให้อาจารย์หรือผู้ชักชวนทราบ
5. ถ้าผู้ชักชวนยังตามมาชวนอยู่ก็จะพยายามอยู่ห่าง ๆ

เด็กมีแนวโน้มต้องการให้เพื่อนที่เสพยาฆ่าเลิกเสพยา และต้องการให้โรงเรียนปลอดจากยาฆ่าโดยเสนอแนวคิดต่าง ๆ เช่น ให้เริ่มจากตนเองก่อน จับกลุ่มกับเพื่อน ๆ ช่วยกันรณรงค์หากิจกรรมสนุก ๆ ทำร่วมกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ และไม่ให้มีเวลาว่างมากเกินไป

พัทธ อาจองค์ และคณะ (2538) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจอันตรายที่เกิดจากยาเสพติดและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพพบว่า

1. เขาพบเคยเห็นคนใกล้ชิดใช้ยาเสพติด เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ นูห์ สุรา/เบียร์ สารระเหย กัญชา ยาฆ่า

2. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดที่เขาพบได้รับจากสื่อต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ทีวี โรงเรียน หนังสือพิมพ์ เพื่อนหรือญาติ เอกสารและวิทยุ

3. เขาพบมีความภูมิใจในความรักระหว่าง บิดา มารดามากที่สุด และส่วนใหญ่มีโอกาสปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาบ่อยมาก แต่ไม่ค่อยมีโอกาสปรึกษาครู อาจารย์เมื่อมีปัญหา ครู อาจารย์ในโรงเรียนทำตัวอย่างที่ดีพอสมควร

4. ความยากง่ายในการซื้อยาเสพติด ส่วนใหญ่เห็นว่าซื้อง่ายมาร้อยละ 34.8 และซื้อยากร้อยละ 36.4

5. เพื่อนของเขาพบที่คบด้วยมีการมั่วสุมกับยาเสพติดบ่อยมากเป็นส่วนใหญ่ และเคยถูกเพื่อน ๆ ชักชวนให้ทดลองใช้ยาเสพติดบ่อยมาก

6. มีความคิดที่จะลองใช้ยาเสพติดบ่อยมาก และส่วนใหญ่คิ่่มสุราเป็นประจำ และสูบบุหรี่เป็นประจำ

7. สาเหตุทำให้เขาพบไม่อยากใช้ยาเสพติด เป็นเพราะสาเหตุความอยากรู้มากที่สุด รองลงมา คือ เพื่อนชวน ความกลัวคนรอบ และกลัวปัญหาเกี่ยวกับตัวเอง

8. ปัจจัยเพศ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความพร้อมของโรงเรียน เศรษฐกิจ ไม่มีความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อโอกาสในการติดยาเสพติดของเขาพบ

9. ปัจจัยอายุ ผลการเรียน สาขาที่ศึกษา ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อน สิ่งแวดล้อม ตัวเขาพบมีความแตกต่างกันของระดับทัศนคติต่อโอกาสในการติดยาเสพติดของเขาพบ

10. ทัศนคติต่อโอกาสในการติดยาเสพติด ในนักเรียนสายสามัญปัจจัยเกี่ยวกับตัวเขาพบเองจะมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาได้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ในนักเรียนสายอาชีพปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด รองลงมาได้แก่ ตัวเขาพบ

อำไพ สวัสดิ์พงษ์ (2532) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน ช่วงอุตสาหกรรมและพาณิชย์พบว่า

1. การให้ความรู้เรื่องยาเสพติด มีการดำเนินงานมากในกิจกรรมการสอนเรื่องยาเสพติด เฉพาะในช่วงโมงสุขศึกษาตามกำหนดในตารางสอน และมีการใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการสอน แต่มีการดำเนินงานน้อยในกิจกรรมจัดทำเอกสาร แผ่นพับ แจกจ่ายให้กับนักเรียนหรือผู้ปกครอง และจัดหานักเรียนไปทัศนศึกษาบำบัดรักษาผู้ป่วยจากยาเสพติด

2. การจัดสภาพแวดล้อม มีการดำเนินงานด้านการใช้กฎ ระเบียบ และด้านอาคารสถานที่อยู่ในระดับมาก และดำเนินงานในด้านบริการอยู่ในระดับกลาง พิจารณารายข้อพบว่า ที่มีการดำเนินงานระดับกลาง คือ การจัดทำทะเบียนประวัติเกี่ยวกับนักเรียนให้สะดวกกับแนะแนว จัดบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่แนะแนวนักเรียน จัดให้มีการศึกษารายกรณีสำหรับนักเรียนที่มีแนวโน้มหรือสงสัยจะใช้ยาเสพติด จัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหา ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีห้องแนะแนวพร้อมเอกสาร บันทึกประวัติสุขภาพและการเจ็บป่วยของนักเรียน จัดให้มีการตรวจปัสสาวะเพื่อเฝ้าระวัง

3. การจัดกิจกรรม มีการจัดกิจกรรมด้านจิตใจ สังคม ด้านร่างกาย ด้านทั่วไประดับมาก แต่ด้านสติปัญญาในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อที่มีการดำเนินงานระดับปานกลาง ได้แก่ การส่งเสริมการบริโภคอาหารที่มีคุณค่า การทดสอบสมรรถภาพนักเรียน (ทางกาย) จัดกิจกรรมให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จัดทัศนศึกษานอกสถานที่ จัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางวิชาการทั้งในและนอกโรงเรียน เช่น ตอบปัญหา ประกวดคำขวัญ ฯลฯ จัดบริการแนะแนวและป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน จัดให้มีส่วนร่วมในการผลิตเอกสารหรือสื่อการเรียนการสอนในการป้องกันยาเสพติด

ริสา พานิชอัครา (2535) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันยาเสพติดแก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะพบว่า

1. เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีระดับอายุระหว่าง 15-18 ปีมากที่สุด มีระดับการศึกษาสูงสุดไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเข้าสถานพินิจฯ เด็กและเยาวชนมีรายได้เป็นของตนเอง มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาเป็นนักเรียน สภาพครอบครัวและความสัมพันธ์ในครอบครัวมาจากครอบครัวที่บิดาและมารดาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รองลงมาจากครอบครัวที่บิดาและมารดาหย่าร้างกัน ครอบครัวมีรายได้พอใช้ไม่เดือดร้อน และมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง มีความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกันพอสมควร ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีปัญหา และเมื่อมีปัญหา มักจะหาทางแก้ปัญหาโดยการออกไปเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด บุคคลที่เด็กและเยาวชนให้ความไว้วางใจ และปรึกษาด้วยมากที่สุด คือ บิดาและมารดา รองลงมาได้แก่มารดาและเพื่อน ลักษณะการกระทำความคิดครั้งแรกของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นการกระทำความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน รองลงมาเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แรงจูงใจและสาเหตุที่มีผลให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด คือ เพื่อนชักชวน รองลงมาสาเหตุมาจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ เคยมีประสบการณ์ใช้สารเสพติดหรือยาเสพติดมาก่อน โดยเริ่มจากบุหรี่ รองลงมา ได้แก่สารระเหยและสุราหรือเบียร์ ตามลำดับ สาเหตุที่ใช้ครั้งแรกเกิดจากความอยากรู้อยากลอง และมีความเชื่อว่าใช้ยาเสพติดครั้งเดียวไม่ทำให้เกิดการติดยาได้และมีความคิดเห็นว่าการคิดสารหรือยาเสพติดบางอย่าง ได้แก่ บุหรี่ สุรา/เบียร์ กัญชา ยาม้า เหล้าแห้ง สามารถเลิกใช้ได้งานกว่าการติดยาเสพติดบางชนิด ซึ่งได้แก่ ฟีน มอร์ฟิน และเฮโรอีน และร้อยละ 65 เคยถูกผู้อื่นชักชวนให้ลองยาเสพติด และตอบรับคำชักชวน โดยมีความอยากรู้อยากลองว่าใช้แล้วจะเป็นอย่างไร ส่วนผู้ที่ปฏิเสธคำชักชวน ระบุว่าไม่ต้องการให้บิดาและมารดาเสียใจต่อการกระทำของตนเอง

นอกจากนี้ ร้อยละ 21.1 ของผู้ที่เคยเสพยาเสพติดมาแล้วได้เคยชักชวนและแนะนำให้ผู้อื่นลองใช้ยาเสพติดด้วย ร้อยละ 88.1 เคยรับข้อมูลข่าวสารและความรู้เรื่องบุหรี่ สุรา/เบียร์ สารระเหย กัญชา ยาม้า และเฮโรอีนมาก่อนเข้าสถานพินิจฯ ส่วนยาเสพติดบางชนิด เช่น กระท่อม เหล้าแห้ง ฟีน และมอร์ฟิน นั้น เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข้อมูลและข่าวสาร ข่าวสารที่ได้รับผ่านทางสื่อบุคคลและสารมวลชนต่าง ๆ ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติ พี่น้อง ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่/วิทยากร รายการวิทยุ รายการ โทรทัศน์ ภาพยนตร์/วิดีโอ นิทรรศการ หนังสือพิมพ์ สไลด์ เอกสาร/แผ่นพับ

3. พฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างที่มีอยู่ในการพูดคุยกับเพื่อน โดยเพื่อนเป็นบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจเด็กและเยาวชนมากที่สุด ปัญหาของเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่มักเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ในสถานพินิจฯ เคยได้รับความรู้เรื่องการป้องกันยาเสพติดมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป โดยที่เจ้าหน้าที่ในสถานพินิจฯ เป็นผู้ให้ความรู้และข้อข่าวสาร กิจกรรมทางเลือกที่และเยาวชนให้ความสนใจ คือ สื่อประเภทภาพยนตร์/วิดีโอ รองลงมา ได้แก่ รายการโทรทัศน์ สำหรับรูปแบบสื่อในการเผยแพร่ความรู้การป้องกันยาเสพติด เด็กและเยาวชนชอบรูปแบบสื่อที่เป็นภาพยนต์/วิดีโอมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สไลด์และเพลง ตามลำดับ และมีความคิดเห็นว่าการเผยแพร่ความรู้เรื่องการป้องกันยาเสพติดสถานพินิจฯ มีประโยชน์และมีความจำเป็นมาก

ริสา พานิชัตตรา (2535) ได้เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในเรื่องยาเสพติด ทศนคติต่อการยอมรับนับถือตนเองและพฤติกรรมของนักเรียนในการป้องกันการติดยาเสพติด

1. นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี มีสภาพภูมิหลังที่คล้ายคลึงกัน คือ สภาพครอบครัวส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีที่พักอาศัยในชุมชนแออัด และมีสถานภาพทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ อาชีพของบิดามารดา ประกอบอาชีพรับจ้างและค้าขาย สภาพการใช้ยาเสพติดของนักเรียนและสมาชิกในครอบครัว พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ไม่เคยใช้ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ มีนักเรียนบางส่วนเท่านั้นที่เคยดื่มสุราและสูบบุหรี่เช่นกัน

2. การดำเนินงานด้านการป้องกันการติดยาเสพติดแนวใหม่ มีส่วนช่วยให้นักเรียนวัยประถมศึกษาที่มีความรู้ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับระบบสรีระและตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง โดยที่ไม่พึ่งพายาเสพติดและนักเรียนที่ได้รับการศึกษาแนวใหม่ ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อตนเองในทางบวก เห็นคุณค่าตนเอง และมีจิตสำนึกที่คิดว่าสามารถช่วยเหลือครอบครัวและสังคมได้แต่ไม่พบความแตกต่างชัดเจนระหว่างรูปแบบ การดำเนินงานด้านการป้องกันการติดยาเสพติดแนวใหม่กับแนวเดิม เนื่องจากสภาพภูมิหลังของนักเรียนที่คล้ายคลึงกันและนอกจากนี้ นักเรียนทั้งสองกลุ่มยังได้รับข้อมูลความรู้จากแหล่งอื่น ๆ อาทิ ครอบครัว โรงเรียน สื่อมวลชน ฯลฯ

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2538) ได้ศึกษาการควบคุมยาเสพติดระดับจังหวัด พบว่า

1. เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92.1) ทราบว่ารัฐบาลแต่ละสมัยมีการแถลงนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ และทราบว่ารัฐบาลปัจจุบันก็ได้แถลงนโยบายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดเช่นกันและทราบว่ากระทรวง ทบวงที่เกี่ยวข้องได้นำนโยบายของรัฐบาลกำหนดเป็นแผน โครงการ ในส่วนของงบประมาณที่ได้รับนั้น ส่วนใหญ่ระบุว่างบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอและการจัดสรรล่าช้า บุคลากรขาดความรู้ในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะฝ่ายแพทย์และสาธารณสุข แต่ในฝ่ายปราบนั้นกำลังคนมีไม่เพียงพอ

2. การจัดตั้งองค์กรระดับจังหวัดนั้นมีครบทุกจังหวัด โดยใช้ชื่อว่า คณะกรรมการ ป.ป.ส. จังหวัด มีหัวหน้าสำนักงานจังหวัดหรือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นเลขานุการ แต่หน้าที่ของคณะกรรมการนี้ไม่ชัดเจน การดำเนินการไม่สม่ำเสมอ และบางครั้งผู้บริหารระดับสูงไม่ให้ความสนใจ

3. เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานไม่เพียงพอ และไม่อยู่ในสถานที่ที่จะใช้ได้ ทั้งในด้านของการปราบปรามและด้านการบำบัดรักษา ส่วนการประสานงานนั้นไม่ดีพอ บางจังหวัดมีการแย่งกันทำงาน ไม่เข้าใจบทบาทซึ่งกันและกัน ประกอบกับกลยุทธ์การดำเนินงานที่กำหนดไว้ไม่ดีพอจึงมีผลกระทบต่อประสานงาน

ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ (2536) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลเกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้ความเข้าใจ และเจตคติต่อด้านยาเสพติดพบว่า

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า เยาวชนในสถานศึกษานั้น นักเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับมาก นักเรียนมัธยมศึกษา และนักเรียนอาชีวศึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับมากและระดับปานกลางจำนวนพอ ๆ กัน (มัธยมศึกษา ประมาธร้อยละ 40 เท่ากัน) (อาชีวศึกษา รู้มากร้อยละ 45 ู้ปานกลางร้อยละ 34) เยาวชนนอกสถานศึกษาร้อยละ 49 มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก และ

ร้อยละ 35 รู้และเข้าใจปานกลาง ประชากรวัยแรงงาน ร้อยละ 47 มีความรู้ในระดับมาก ร้อยละ 34 รู้และเข้าใจปานกลาง

2. เจตคติต่อต้านยาเสพติด พบว่า เยาวชนในสถานศึกษาซึ่งได้แก่ นักเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา และนักเรียนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 89 66 และ 79 ตามลำดับ) มีเจตคติต่อต้านยาเสพติดในระดับมาก เยาวชนนอกสถานศึกษาร้อยละ 71 และประชากรวัยแรงงานร้อยละ 87 มีเจตคติต่อต้านยาเสพติดในระดับมาก

3. วิธีการและช่องทางในการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า กลุ่มเยาวชนในสถานศึกษา เยาวชนนอกสถานศึกษา และประชากรวัยแรงงาน ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์มากที่สุด นอกจากนี้ยังได้รับข้อมูลจากสื่อมวลชนหลายชนิด สื่อบุคคล หลายกลุ่มและวิธีการหลาย ๆ อย่างด้วยกัน

4. ลักษณะส่วนตัวมีผลต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด แต่จะแตกต่างกันไปบ้างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง สำหรับเยาวชน ในสถานศึกษา พบว่า ผลการเรียนรู้มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของทุกกลุ่ม สำหรับเยาวชนนอกสถานศึกษาและประชากรวัยแรงงาน พบว่าภูมิปัญญา และพื้นฐานการศึกษา มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด

ปรีชา จำปารัตน์ (2534) ได้ศึกษาพัฒนาการของกลยุทธ์การป้องกันยาเสพติดของไทย ได้พบว่า

1. กลยุทธ์การป้องกันยาเสพติดของไทยในระยะแรก ได้นำแนวคิดแบบจิตวิทยาสังคม (Psycho-Social Model) มาใช้ โดยมุ่งความสำคัญที่ตัวบุคคลเป็นหลัก โดยใช้วิธีดำเนินการ 4 วิธี ได้แก่ การบริการข่าวสารข้อมูล การให้การศึกษา การจัดกิจกรรมทางเลือก และการแสวงหานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้เพื่อป้องกันปัญหาเสพติด แต่ก็ได้มีการพัฒนาวิธีการมาอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการวิธีดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ได้แก่ การจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ในโรงเรียน และการศึกษาดตามอัธยาศัย และการสร้างบุคลากรด้านการป้องกันยาเสพติด วิธีการจำแนกกลุ่มประชากร จำแนกที่อยู่อาศัยของประชากรในเขตและนอกเขตชนบท โดยนำวิธีการทั้งหมดมากระทำต่อกลุ่มประชาในประเทศไทยทั้งหมด โดยกระทำทุกพื้นที่และทุกกลุ่มเป้าหมาย

2. การดำเนินกลยุทธ์ป้องกันยาเสพติดของไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2521-2532 พบว่า ผลการป้องกันยาเสพติดยังไม่สามารถระบุถึงจำนวนผู้ที่ป้องกันไม่ให้ใช้หรือเสพยาเสพติดเมื่อผ่านกระบวนการต่าง ๆ ของกลยุทธ์ป้องกันยาเสพติดของไทยได้ แต่สามารถระบุผลการป้องกันยาเสพติดได้ระดับรองลงมา โดยบ่งชี้เกี่ยวกับผู้เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาล ในช่วง 12 ปีที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 10 คนต่อประชากรแสนคน แต่เนื่องจากสถานพยาบาลเพิ่มขึ้น 2 เท่า ในช่วง 12 ปี ที่ผ่านมา จึงทำให้มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้พบว่า ช่วงอายุผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ปี พ.ศ. 2521-2525 อยู่ในช่วงอายุ 20-24 ปี มากที่สุดแต่หลังปี 2525 เป็นต้นมา ผู้เข้ารับการบำบัดรักษามีอายุในช่วง 25-29 ปี และ 30-34 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้นและมากที่สุด ในขณะที่ช่วงอายุ 20-21 ปี กลับมีจำนวนลดลง อันสอดคล้องกับจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาครั้งแรกซึ่งลดลงจาก 28 คนต่อประชากรแสนคน ในปี 2525 เป็น 24 คนต่อประชากรแสนคนในปี พ.ศ. 2532

ข้อมูลเหล่านี้เป็นเครื่องบ่งชี้ผลการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดได้ในระดับหนึ่งว่าการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของไทย ทำให้ประชาชนในประเทศหันไปพึ่งยาเสพติดน้อยลงกว่าในอดีต แม้ว่าจะยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการป้องกันยาเสพติด กล่าวคือการสร้างให้คนไทยซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์อันมีค่า มีภูมิคุ้มกันยาเสพติดทุกคนก็ตาม

อาภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2534) ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันยาเสพติดผ่านสื่อมวลชนพบว่า

1. ประสิทธิภาพของการเผยแพร่ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ
 - ส่วนที่หนึ่ง : ผลโดยตรง จำนวนผู้มีความรู้และการยอมรับ
 - ส่วนที่สอง : ผลกระทบที่เกิดจากการเผยแพร่ : การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เมื่อสิ้นสุดโครงการเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันยาเสพติด มีกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารร้อยละ 89 ของตัวอย่างทั้งหมด โดยเป็นกลุ่มบิดา มารดา 429 คน (ร้อยละ 46 ของตัวอย่างทั้งกลุ่มเยาวชน 493 คน (ร้อยละ 53 ของตัวอย่างทั้งหมด)
2. โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่ให้ข่าวสารความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อมวลชนวิทยุและหนังสือพิมพ์โดยกลุ่มใหญ่ที่สุดคือ ร้อยละ 40 ได้รับความรู้จากโทรทัศน์เพียงอย่างเดียวและร้อยละ 19 เป็นผู้ที่ได้รับความรู้จากโทรทัศน์ และอ่านหนังสือพิมพ์ และร้อยละ 18 เป็นผู้ที่ได้รับข่าวสารความรู้จากสื่อทั้ง 3 ประเภท และข่าวสารความรู้ทางโทรทัศน์สำหรับครอบครัว ชุด “หยุดใช้อารมณ์ความรุนแรง” เป็นสปอตทางโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับมากกว่าทุกชุด และความรู้สำหรับเยาวชน “ให้คบแต่เพื่อนดี ๆ” ของใหม่ เจริญปุระ นั้นกลุ่มเป้าหมายได้รับน้อยที่สุด
3. การสำรวจความรู้จากคำถามเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของเยาวชน โดยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายของโครงการความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติดมาก่อน เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่มีความรู้เรื่องเฉพาะเกี่ยวกับ “ภูมิคุ้มกันยาเสพติด” (คบเพื่อนไม่ดี ครอบครัวขาดความอบอุ่น ไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์) ปรากฏว่า มีจำนวนผู้ที่มีความรู้เพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งแรกเกือบ 9 เท่า การเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงความรู้ของกลุ่มเป้าหมายจากคำถามเกี่ยวกับ “วิธีป้องกันการติดยาเสพติดควรทำอย่างไร” ปรากฏว่าวิธีป้องกันการติดยาเสพติด 6 วิธี จากคำตอบทั้งหมด 8 วิธี เป็นความรู้ที่กำลังเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน

ยูพา วงศ์ไชย และคณะ (2538) ได้ศึกษาประเมินและแนวโน้มของการแพร่ระบาดและผลกระทบโดยตรงจากการใช้ยาฆ่าและประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานของส่วนราชการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาฆ่า ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6-7 ได้กำหนดวิธีการและมาตรการลดปัญหาการใช้ยาฆ่าพบว่า

1. การประเมิน/ศึกษาแนวโน้มการแพร่ระบาดของยาฆ่า และผลกระทบโดยตรงจากการใช้ยาฆ่า พบว่ามีแนวโน้มการเพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะพื้นที่การระบาดของยาฆ่า ในจังหวัดใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ขอนแก่น และกาญจนบุรี ส่วนคุณลักษณะของกลุ่มผู้ใช้ยาฆ่าในช่วงปี พ.ศ. 2533-2536 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง และอยู่ในวัยแรงงานที่มีอายุน้อยคือ อายุระหว่าง 13-18 ปี สำหรับกลุ่มอาชีพที่มีการใช้ยาฆ่าแก่กลุ่มรับจ้าง กลุ่มว่างงาน กลุ่มนักเรียนและกลุ่มเกษตรกร รายได้ของผู้ใช้ยาฆ่าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท เป็น소득

ข้อที่น่าสนใจที่พบ คือ กลุ่มผู้ใช้ยาฆ่า วันละ 6-7 ครั้ง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยตลอดนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา การใช้เงินซื้อพบว่า ผู้ใช้ยาฆ่าเกือบทั้งหมดใช้จ่ายโดยเฉลี่ยวันละไม่เกิน 60 บาท (ปี พ.ศ. 2527-2529) แต่ปัจจุบันพบว่า มีการใช้ยาฆ่าเพิ่มขึ้นในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในสถานเริงรมย์ โดยกลุ่มผู้ใช้ยาฆ่าไม่มีประวัติการกระทำผิดและไม่เห็นว่าการเสพยาฆ่าเป็นการเริ่มต้นไปสู่ยาเสพติดประเภทอื่นซึ่งอันตรายสูงขึ้น และยาฆ่าได้แพร่ระบาดไปสู่กลุ่มนักเรียนและกลุ่มผู้ว่างงานมากขึ้น

2. แผนการดำเนินงานเกี่ยวกับยาฆ่า พบว่า มีแผนที่เป็นแผนหลักในการดำเนินงาน 2 แผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2530-2534 และแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2535-2539

3. การประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) มีข้อจำกัดจากความไม่ชัดเจนของแผน และไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ยาฆ่าเป็นการเฉพาะเมื่อพิจารณาตามมาตรการ

4. ด้านประสิทธิภาพ อัตราการเพิ่มของผู้ติดยาฆ่าเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ในขณะที่งบประมาณด้านการบำบัดรักษากลับลดลงทำให้ประสิทธิภาพสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ

คณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา จำนวน 21 แห่ง ๆ ละ 8 คน รวม 168 คน แบ่งได้ดังนี้

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ

คณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา จำนวน 21 แห่ง โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 137 คน ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสถานศึกษาและประเภทของคณะกรรมการ

สถานศึกษา	วิทยาลัยเทคนิค		วิทยาลัยอาชีวศึกษา	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะกรรมการภายในวิทยาลัย	70	57	35	29
คณะกรรมการภายนอกวิทยาลัย	42	34	21	17
รวม	112	91	56	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 6 คน คือ

1. นายจ่านงค์ อุไรรัตน์	หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศ กรมอาชีวศึกษา
2. นางกรองทอง กนกลาวัฒน์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา
แห่งชาติ
3. นายไกรสิทธิ์ บุตรชัยงาม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
4. นายอำนาจ เต็มสงสัย	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา
5. นายนรินทร์ นักพื่อน	หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา
วิทยาลัยเทคนิค สมุทรสงคราม
6. ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข	หัวหน้าคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม

5. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลอง (Try Out) กับคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยนอกกลุ่มภาคกลาง จำนวน 6 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach โดยการหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (α = Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ การวางแผน 0.86 การดำเนินงาน 0.80 การนิเทศ-ติดตาม 0.97 ประเมินผล 0.93 รวม 0.97

3. นำแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้มาปรับปรุง แก้ไขภายใต้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม แล้วทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บันทึกลงเสนอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังที่กำหนดไว้

2. นำหนังสือเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือ ที่ผ่านการพิจารณาแล้วมาเสนอต่อกองวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อออกหนังสือ ขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำเครื่องหมายระบุกองวิทยาลัยเทคนิค และกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาไว้ที่หน้าปกแบบสอบถาม แล้วส่งทางไปรษณีย์พร้อมซองเปล่า ติดแสตมป์จ่ายหน้าซองถึงผู้ทำวิจัย เพื่อความสะดวกในการที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัย

4. ในการรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยรอรับแบบสอบถามภายใน 2 สัปดาห์ ถ้าไม่ได้ รับคืน โทรศัพท์ไปถาม และให้เวลาอีก 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามเอง

5. ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 137 ฉบับ ได้รับคืนมาทั้งหมด 137 ฉบับ เป็นฉบับ สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science Personal Computer Plus)
2. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ความถี่ และร้อยละ
3. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาว ของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายด้าน และภาพรวมรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

เกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการเปรียบเทียบนั้นใช้ t -test โดยทำเป็นรายด้าน และภาพรวม นำเสนอ
ในรูปตาราง และพร้อมคำบรรยายประกอบ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่า t -test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา โดยทำการศึกษาใน 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตาม และการประเมินผล ผลการวิจัยได้เสนอตามลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคณะดำเนินการโครงการ โรงเรียนสีขาว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว ของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้านคือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตามและการประเมินผล

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตาม และการประเมินผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตาม และการประเมินผล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคณะดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนเป็นร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามคณะดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	108	78.83
หญิง	29	21.16
รวม	137	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	7	5.10
30 – 45 ปี	63	45.98
สูงกว่า 45 ขึ้นไป	67	48.90
รวม	137	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
3. สถานภาพขณะดำเนินงาน ผู้ตอบแบบสอบถาม		
ผู้อำนวยการ	15	10.94
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา	18	13.13
หัวหน้างานกิจการนักศึกษา	18	13.13
หัวหน้างานโครงการพิเศษ	18	13.13
หัวหน้างานปกครอง	17	12.40
ผู้แทนผู้ปกครองนักศึกษา	20	14.59
ผู้แทนกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย	16	11.67
ผู้แทนผู้นำชุมชน	15	10.94
รวม	137	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 78.83 เพศหญิงจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.16

ผู้ตอบแบบสอบถามอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 อายุ 30 – 45 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.98 อายุสูงกว่า 45 ปีขึ้นไปจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90

สถานภาพขณะดำเนินงานพบว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.94 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.13 หัวหน้างานกิจการนักศึกษา 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.13 หัวหน้างานโครงการพิเศษ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.13 หัวหน้างานปกครอง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 ผู้แทนกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 ผู้แทนผู้นำชุมชน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.94

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย
ในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตามและการประเมินผล
ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์การบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย
ในกลุ่มภาคกลาง 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตาม และการประเมินผล
โดยแบ่งออกเป็นตารางแสดงผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็น
การบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา
ตามความคิดเห็นของคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว 4 ด้าน

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว	n = 137		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการวางแผน	3.28	.79	ปานกลาง	2
2. ด้านการดำเนินงาน	3.27	.71	ปานกลาง	3
3. ด้านการนิเทศ-ติดตาม	3.18	.72	ปานกลาง	4
4. ด้านการประเมินผล	3.30	.80	ปานกลาง	1
รวม	3.26	.69	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง
กรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.26

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่ม
ภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาใน 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงไปหา
ต่ำ เรียงตามลำดับดังนี้ 1. ด้านการประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 2. ด้านการวางแผน ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.28 3. ด้านการดำเนินงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 4. ด้านการนิเทศ – ติดตาม ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.18

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็น การบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการวางแผน

ความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการวางแผน	n = 137		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. คณะกรรมการมีการประชุมวางแผนงาน	3.26	.92	ปานกลาง	6
2. การวางแผนโครงการมีข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง	3.21	1.01	ปานกลาง	7
3. การวางแผนโครงการเป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับจากกระทรวงศึกษาธิการ	3.44	1.11	ปานกลาง	3
4. กรอบการวางแผนโครงการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	3.43	.98	ปานกลาง	4
5. ผู้บริหารเข้าร่วมวางแผนโครงการ	3.40	1.03	ปานกลาง	5
6. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าร่วมวางแผนโครงการ	2.86	1.00	ปานกลาง	8
7. ผู้นำชุมชนเข้าร่วมวางแผนโครงการ	2.82	1.02	ปานกลาง	9
8. ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมวางแผนโครงการ	2.82	.97	ปานกลาง	10
9. การวางแผนเน้นการรณรงค์เพื่อป้องกัน ยาเสพติดและอบายมุขในสถานศึกษา	3.88	.95	มาก	1
10. การวางแผนเน้นการแก้ไขและปราบปราม ยาเสพติด และอบายมุขในสถานศึกษา	3.73	1.03	มาก	2
รวม	3.28	.79	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวในวิทยาลัยกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ด้านการวางแผนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือข้อ 9. การวางแผนเน้นการรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดและอบายมุขในสถานศึกษา และข้อ 10. การวางแผนเน้นการแก้ไขและปราบปรามยาเสพติด และอบายมุขในสถานศึกษา นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็น การบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการดำเนินงาน

ความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการดำเนินงาน	n = 137		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. การปฏิบัติงานเน้นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โครงการ โรงเรียนสีขาว	3.55	.95	มาก	2
2. โครงการเน้นกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดและ อบายมุขในสถานศึกษา	3.91	.97	มาก	1
3. มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและการแก้ไข	2.96	.97	ปานกลาง	9
4. การดำเนินงานมีอุปสรรคไม่ได้รับความร่วมมือ	2.99	1.21	ปานกลาง	8
5. คณะกรรมการได้ป้องกันการข่มขู่ปองร้าย จากผู้เสียหายประโยชน์	2.64	1.16	ปานกลาง	10
6. การดำเนินการมีการประสานงานกับหน่วยงาน ต่าง ๆ	3.47	.93	ปานกลาง	3
7. คณะกรรมการทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ในการดำเนินการอย่างใกล้ชิด	3.45	.93	ปานกลาง	4
8. คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ในโครงการ	3.36	.99	ปานกลาง	5
9. การดำเนินการก่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม	3.28	.97	ปานกลาง	6
10. การดำเนินกิจกรรมในโครงการ ทุกฝ่าย ในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วม	3.18	1.04	ปานกลาง	7
รวม	3.27	.71	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวในวิทยาลัยกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ด้านการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ข้อ1 การปฏิบัติงานเน้นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการ โรงเรียนสีขาว และ ข้อ2. โครงการเน้นกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดและอบายมุขในสถานศึกษา นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็น การบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการนิเทศ - ติดตาม

ความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการนิเทศ-ติดตาม	n = 137		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. คณะกรรมการมีการประชุมติดตาม ผลการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ	3.01	.82	ปานกลาง	10
2. โครงการมีการจัดประชุมชี้แจงผู้เกี่ยวข้อง กับโครงการ	3.15	.88	ปานกลาง	7
3. โครงการมีการจัดสรรทรัพยากรและ งบประมาณในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน	3.11	.91	ปานกลาง	8
4. โครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมสนับสนุน	3.20	.85	ปานกลาง	5
5. โครงการมีการจัดทำปฏิทินติดตามผลการ ปฏิบัติงานทุกระยะ	3.23	.96	ปานกลาง	3
6. การนิเทศเป็นไปอย่างสม่ำเสมอตามระยะ การดำเนินโครงการ	3.07	.94	ปานกลาง	9
7. การนิเทศดำเนินตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการ โครงการกำหนด	3.21	.91	ปานกลาง	4
8. การติดตามผลทำให้มีการปรับเปลี่ยนโครงการ ตามสถานการณ์	3.17	.91	ปานกลาง	6
9. การติดตามผลมีการให้คำแนะนำและช่วยแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการ	3.27	.85	ปานกลาง	2
10. การติดตามผลเป็นไปอย่างโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการ	3.39	.99	ปานกลาง	1
รวม	3.18	.72	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวในวิทยาลัยกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศ – ติดตามในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็น การบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการประเมินผล

ความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการประเมินผล	n = 137		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สถานศึกษาร่วม โครงการมีขั้นตอนในการ ประเมินผลชัดเจน	3.47	.96	ปานกลาง	2
2. โครงการมีการประเมินผลภายในสถานศึกษา จากคณะกรรมการที่ตั้ง	3.34	.99	ปานกลาง	6
3. โครงการมีการประเมินผลจากคณะกรรมการ ภายนอกสถานศึกษา	2.87	.97	ปานกลาง	10
4. สถานศึกษามีมาตรการป้องกัน, ปราบปราม, รักษาบำบัดและฟื้นฟูอย่างชัดเจน	3.49	1.02	ปานกลาง	1
5. สถานศึกษามีการประเมินความรู้และเจตคติของ นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการ	3.45	.91	ปานกลาง	3
6. โครงการมีการประเมินการมีส่วนร่วมของ ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	3.02	.95	ปานกลาง	9
7. โครงการมีการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของ โครงการ	3.38	.92	ปานกลาง	4
8. โครงการมีการรายงานความก้าวหน้าและ นำข้อมูลมาพัฒนางาน	3.35	.94	ปานกลาง	7
9. การประเมินโครงการมีการสรุปผลเพื่อนำไป ปรับปรุงแก้ไข	3.35	1.00	ปานกลาง	5
10. ผลการดำเนินโครงการส่งผลสำเร็จเป็นรูปธรรม แสดงเป็นสถิติได้	3.26	.99	ปานกลาง	8
รวม	3.30	.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวในวิทยาลัยกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงานโครงการโรงเรียน
 สิวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้านคือ การวางแผน
 การดำเนินงาน การนิเทศ-ติดตาม และการประเมินผล

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงานโครงการโรงเรียน
 สิวของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการโรงเรียนสิิว	วิทยาลัยเทคนิค $n_1 = 91$		วิทยาลัยอาชีวศึกษา $n_2 = 46$		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการวางแผน	3.24	.68	3.36	.97	-0.85
2. ด้านการดำเนินงาน	3.20	.67	3.42	.79	-1.66
3. ด้านการนิเทศ – ติดตาม	3.09	.61	3.35	.88	-2.03*
4. ด้านการประเมินผล	3.20	.72	3.49	.91	-2.02*
รวม	3.18	.59	3.40	.84	-1.79

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.7 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารโครงการโรงเรียนสิิวของวิทยาลัย
 ในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการโครงการโรงเรียนสิิว
 ของวิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านนิเทศ – ติดตาม และด้านการประเมินผล มีความ
 คิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการวางแผน และ
 ด้านการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว
ของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการวางแผน

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการวางแผน	วิทยาลัยเทคนิค $n_1 = 91$		วิทยาลัยอาชีวศึกษา $n_2 = 46$		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. คณะกรรมการมีการประชุม วางแผนงาน	3.20	.86	3.37	1.02	-1.03
2. การวางแผนโครงการมีข้อมูลจาก ผู้เกี่ยวข้อง	3.15	.92	3.33	1.17	-.94
3. การวางแผนโครงการเป็นไปตาม งบประมาณที่ได้รับจากกระทรวง ศึกษาธิการ	3.44	1.05	3.43	1.24	.02
4. กรอบการวางแผนโครงการเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ	3.46	.89	3.37	1.16	.51
5. ผู้บริหารเข้าร่วมวางแผนโครงการ	3.36	.94	3.48	1.19	-.62
6. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าร่วมวางแผน โครงการ	2.75	.97	3.09	1.03	-1.89
7. ผู้นำชุมชนเข้าร่วมวางแผนโครงการ	2.69	.96	3.07	1.08	-2.05*
8. ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมวางแผน โครงการ	2.66	.87	3.15	1.07	-2.88*
9. การวางแผนเน้นการรณรงค์เพื่อ ป้องกันยาเสพติด และอบายมุข ในสถานศึกษา	3.96	.83	3.74	1.14	1.26
10. การวางแผนเน้นการแก้ไขและ ปราบปรามยาเสพติด และอบายมุข ในสถานศึกษา	3.77	.96	3.65	1.18	.62
รวม	3.24	.68	3.36	.97	-.85

* $P \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.8 พบว่าการเปรียบเทียบความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านการวางแผนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสูงกว่าวิทยาลัยเทคนิค

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือข้อ 7 ผู้นำชุมชนเข้าร่วมวางแผนโครงการ และข้อ 8 ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมวางแผนโครงการ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการโครงการโรงเรียนสีขาว
ของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการดำเนินงาน

ความคิดเห็นคณะกรรมการ โครงการโรงเรียนสีขาว ด้านการดำเนินงาน	วิทยาลัยเทคนิค		วิทยาลัยอาชีวศึกษา		t
	n ₁ = 91		n ₂ = 46		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การปฏิบัติงานเน้นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียน สีขาว	3.47	.91	3.70	1.03	-1.29
2. โครงการเน้นกิจกรรมต่อต้าน ยาเสพติดและอบายมุขในสถานศึกษา	3.86	.93	4.00	1.05	-.81
3. มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อศึกษา สภาพปัญหาและการแก้ไข	2.81	.94	3.26	.98	-2.59*
4. การดำเนินงานมีอุปสรรคไม่ได้รับ ความร่วมมือ	2.95	1.18	3.07	1.27	-.54
5. คณะกรรมการได้ป้องกันการข่มขู่ ปองร้ายจากผู้เสียหายประโยชน์	2.75	1.03	2.41	1.36	1.60
6. การดำเนินการมีการประสานงานกับ หน่วยงานต่างๆ	3.34	.90	3.74	.95	-2.40*
7. คณะกรรมการทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำในการดำเนินการอย่างใกล้ชิด	3.35	.83	3.63	1.08	-1.66
8. คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการ แก้ไขปัญหาในโครงการ	3.22	.96	3.63	1.00	-2.32*
9. การดำเนินการก่อให้เกิดผลอย่างเป็น รูปธรรม	3.21	.91	3.41	1.07	-1.16
10. การดำเนินกิจกรรมในโครงการ ทุกฝ่ายในสถานศึกษาได้เข้ามา มีส่วนร่วม	3.10	.99	3.35	1.14	-1.32
รวม	3.20	.67	3.42	.79	-1.66

*P ≤ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.9 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวในวิทยาลัย
กลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย
เทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านการดำเนินงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สูงกว่าวิทยาลัยเทคนิค

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน
3 ข้อคือ ข้อ 6 การดำเนินการมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ข้อ 8 คณะกรรมการมีส่วนร่วม
ในการแก้ไขปัญหาในโครง และข้อ 3 มีการวิจัย และพัฒนาเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและการแก้ไข
นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว
ของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการนิเทศ-ติดตาม

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการนิเทศ-ติดตาม	วิทยาลัยเทคนิค $n_1 = 91$		วิทยาลัยอาชีวศึกษา $n_2 = 46$		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	1. คณะกรรมการมีการประชุมติดตาม ผลการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ	2.91	.72	3.22	
2. โครงการมีการจัดประชุมชี้แจง ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการ	3.08	.81	3.28	1.00	-1.29
3. โครงการมีการจัดสรรทรัพยากรและ งบประมาณในการดำเนินงานแต่ละ ขั้นตอน	3.09	.83	3.15	1.07	-3.38
4. โครงการขอความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วม สนับสนุน	3.13	.83	3.33	.87	-1.27
5. โครงการมีการจัดทำปฏิทินติดตาม ผลการปฏิบัติงานทุกระยะ	3.04	.87	3.61	1.04	-3.35*
6. การนิเทศเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ตามระยะการดำเนินโครงการ	2.95	.83	3.33	1.10	-2.26*
7. การนิเทศดำเนินตามเกณฑ์ ที่คณะกรรมการโครงการกำหนด	3.05	.79	3.52	1.05	-2.90*
8. การติดตามผลทำให้มีการปรับเปลี่ยน โครงการตามสถานการณ์	3.11	.84	3.28	1.05	-1.04
9. การติดตามผลมีการให้คำแนะนำและ ช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับ โครงการ	3.21	.75	3.39	1.02	-1.18
10. การติดตามผลเป็นไปอย่างโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการดำเนิน โครงการ	3.36	.84	3.46	1.24	-.52
รวม	3.09	.61	3.35	.88	-2.03*

* $P \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศ - ติดตาม ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ คือข้อ 1 คณะกรรมการมีการประชุมติดตามผลการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ข้อ 5 โครงการมีการจัดทำปฏิทินติดตามผลการปฏิบัติงานทุกระยะ ข้อ 6 การนิเทศเป็นไปอย่างสม่ำเสมอตามระยะเวลาการดำเนินโครงการและข้อ 7 การนิเทศดำเนินตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการโครงการกำหนด นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว
ของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคกลาง ด้านการประเมินผล

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการประเมินผล	วิทยาลัยเทคนิค		วิทยาลัยอาชีวศึกษา		t
	$n_1 = 91$		$n_2 = 46$		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษาร่วมโครงการมีมาตรการ ในการประเมินผลชัดเจน	3.42	.88	3.59	1.09	-23
2. โครงการมีการประเมินผลภายใน สถานศึกษาจากคณะกรรมการ ที่แต่งตั้ง	3.20	.93	3.61	1.06	-21
3. โครงการมีการประเมินผลจาก คณะกรรมการภายนอกสถานศึกษา	2.65	.86	3.30	1.03	-1.02
4. สถานศึกษามีมาตรการป้องกัน, ปราบปราม รักษาบำบัดและฟื้นฟู อย่างชัดเจน	3.45	.97	3.67	1.12	.04
5. สถานศึกษามีการประเมินความรู้และ เจตคติของนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการ	3.34	.88	3.65	.92	-92
6. โครงการมีการประเมินการมี ส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงาน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	2.98	.84	3.11	1.14	-72
7. โครงการมีการประเมินผลตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ	3.31	.87	3.52	1.03	-00
8. โครงการมีการรายงานความก้าวหน้า และนำข้อมูลมาพัฒนางาน	3.23	.88	3.59	1.02	.47
9. การประเมิน โครงการมีการสรุปผล เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	3.29	.86	3.48	1.22	.44
10. ผลการดำเนินโครงการส่งผลสำเร็จ เป็นรูปธรรมแสดงเป็นสถิติได้	3.18	.94	3.41	1.09	.13
รวม	3.20	.72	3.49	.91	-23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผล ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าเฉลี่ยของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสูงกว่าวิทยาลัยเทคนิค

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าทุกชื่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การนิเทศ – ติดตาม และการประเมินผล

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ทั้ง 4 ด้าน

ความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการโรงเรียนสีขาว	ภายในวิทยาลัย $n_1 = 86$		ภายนอกวิทยาลัย $n_2 = 51$		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการวางแผน	3.29	.78	3.26	.82	.19
2. ด้านการดำเนินงาน	3.27	.70	3.28	.74	-.13
3. ด้านการนิเทศ-ติดตาม	3.27	.72	3.12	.72	.75
4. ด้านการประเมินผล	3.28	.80	3.32	.80	-.23
รวม	3.26	.67	3.24	.72	.15

จากตารางที่ 4.12 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานภายในวิทยาลัยกับภายนอกวิทยาลัยในภาพรวม 4 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยภายในวิทยาลัยสูงกว่าภายนอกวิทยาลัย

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการวางแผน

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการวางแผน	ภายในวิทยาลัย		ภายนอกวิทยาลัย		t
	n ₁ = 86		n ₂ = 51		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. คณะกรรมการมีการประชุมวางแผนงาน	3.25	.89	3.26	.96	-.04
2. การวางแผนโครงการมีข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง	3.28	.96	3.10	1.09	.98
3. การวางแผนโครงการเป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับจากกระทรวงศึกษาธิการ	3.39	1.15	3.52	1.03	-.65
4. กรอบการวางแผนโครงการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	3.47	.96	3.36	1.03	.63
5. ผู้บริหารเข้าร่วมวางแผนโครงการ	3.49	1.01	3.24	1.04	1.40
6. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าร่วมวางแผนโครงการ	2.79	.99	2.98	1.02	-1.05
7. ผู้นำชุมชนเข้าร่วมวางแผนโครงการ	2.76	.99	2.92	1.07	-.89
8. ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมวางแผนโครงการ	2.78	.99	2.90	.93	-.68
9. การวางแผนเน้นการรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติด และอบายมุขในสถานศึกษา	3.93	.93	3.80	.99	.77
10. การวางแผนเน้นการแก้ไขและปราบปรามยาเสพติด และอบายมุขในสถานศึกษา	3.80	1.02	3.60	1.05	1.11
รวม	3.29	.78	3.26	.82	.19

จากตารางที่ 4.13 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายในวิทยาลัยกับภายนอกวิทยาลัย ด้านการวางแผนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยภายในวิทยาลัยสูงกว่าภายนอกวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงาน โครงการโรงเรียนสีขาว
ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการดำเนินงาน

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการโรงเรียนสีขาว ด้านการดำเนินงาน	ภายในวิทยาลัย		ภายนอกวิทยาลัย		t
	n ₁ = 86		n ₂ = 51		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การปฏิบัติงานเน้นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว	3.59	.91	3.48	1.03	.62
2. โครงการเน้นกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดและ อบายมุขในสถานศึกษา	3.91	1.00	3.90	.93	.04
3. มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อศึกษา สภาพปัญหาและการแก้ไข	2.97	.95	2.96	1.03	.03
4. การดำเนินงานมีอุปสรรคไม่ได้รับ ความร่วมมือ	2.85	1.22	3.22	1.17	-1.73
5. คณะกรรมการได้ป้องกันการข่มขู่ ปองร้าย จากผู้เสียหายประโยชน์	2.55	1.15	2.78	1.17	-1.11
6. การดำเนินการมีการประสานงานกับ หน่วยงานต่างๆ	3.46	.96	3.50	.89	-.24
7. คณะกรรมการทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ในการดำเนินการอย่างใกล้ชิด	3.47	.93	3.40	.95	.43
8. คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ในโครงการ	3.40	1.03	3.28	.93	.69
9. การดำเนินการก่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม	3.30	.98	3.24	.96	.34
10. การดำเนินกิจกรรมในโครงการ ทุกฝ่าย ในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วม	3.22	1.03	3.22	1.08	.52
รวม	3.27	.70	3.28	.74	-.13

จากตารางที่ 4.14 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย
ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการโรงเรียน
สีขาว ภายในวิทยาลัยกับภายนอกวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยภายนอกวิทยาลัย
สูงกว่าภายในวิทยาลัย

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการนิเทศ-ติดตาม

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาว ด้านการนิเทศ-ติดตาม	ภายในวิทยาลัย		ภายนอกวิทยาลัย		t
	n ₁ = 86		n ₂ = 51		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. คณะกรรมการมีการประชุมติดตามผลการ ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ	3.06	.85	2.94	.77	.80
2. โครงการมีการจัดประชุมชี้แจงผู้เกี่ยวข้องกับ โครงการ	3.17	.87	3.10	.91	.46
3. โครงการมีการจัดสรรทรัพยากรและ งบประมาณในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน	3.17	.94	3.00	.86	1.06
4. โครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมสนับสนุน	3.23	.84	3.14	.86	.59
5. โครงการมีการจัดทำปฏิทินติดตาม ผลการปฏิบัติงานทุกระยะ	3.33	.97	3.06	.93	1.60
6. การนิเทศเป็นไปอย่างสม่ำเสมอตามระยะ การดำเนินโครงการ	3.15	.93	2.94	.96	1.25
7. การนิเทศดำเนินตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการ โครงการกำหนด	3.23	.89	3.18	.96	.30
7. การติดตามผลทำให้มีการปรับเปลี่ยน โครงการตามสถานการณ์	3.13	.94	3.24	.87	-.70
8. การติดตามผลมีการให้คำแนะนำและ ช่วยแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการ	3.30	.85	3.22	.86	.51
9. การติดตามผลเป็นไปอย่างโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการ	3.40	1.04	3.38	.90	.12
รวม	3.27	.72	3.12	.72	.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย
ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการ โครงการ โรงเรียน
สีขาวภายในวิทยาลัยกับภายนอกวิทยาลัย ด้านการนิเทศ – ติดตาม ในภาพรวมแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยภายใน
วิทยาลัยสูงกว่าภายนอกวิทยาลัย

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว
ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ด้านการประเมินผล

ความคิดเห็นคณะดำเนินงาน โครงการโรงเรียนสีขาว ด้านการประเมินผล	ภายในวิทยาลัย		ภายนอกวิทยาลัย		t
	n ₁ = 86		n ₂ = 51		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษาร่วมโครงการมีมาตรการในการประเมินผลชัดเจน	3.46	.96	3.50	.95	-.23
2. โครงการมีการประเมินผลภายในสถานศึกษาจากคณะกรรมการที่แต่งตั้ง	3.32	.99	3.36	1.01	-.21
3. โครงการมีการประเมินผลจากคณะกรรมการภายนอกสถานศึกษา	2.80	.95	2.98	1.00	-1.02
4. สถานศึกษามีมาตรการป้องกัน, ปราบปรามรักษาบำบัดและฟื้นฟูอย่างชัดเจน	3.53	1.03	3.52	1.01	.04
5. สถานศึกษามีการประเมินความรู้และเจตคติของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ	3.39	.87	3.54	.97	-.92
6. โครงการมีการประเมินการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	2.98	.94	3.10	.97	-.72
7. โครงการมีการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ	3.38	.94	3.38	.90	-.00
8. โครงการมีการรายงานความก้าวหน้าและนำข้อมูลมาพัฒนางาน	3.38	.92	3.30	.99	.47
9. การประเมินโครงการมีการสรุปผลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	3.38	.94	3.30	1.09	.44
10. ผลการดำเนินโครงการส่งผลสำเร็จเป็นรูปธรรมแสดงเป็นสถิติได้	3.26	.98	3.24	1.02	.13
รวม	3.28	.80	3.32	.80	-.24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.16 พบว่าการเปรียบเทียบการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย
ในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการ โครงการ โรงเรียนสีขาวภายใน
วิทยาลัยกับภายนอกวิทยาลัย ด้านการประเมินผลในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยภายนอกวิทยาลัยสูงกว่า
ภายในวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษากิจการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว ที่เป็นคณะกรรมการ ภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลางที่มีต่อการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาว
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาววิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาว
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวภายในสถานศึกษากับภายนอกสถานศึกษา ต่อการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาว

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาววิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยต่อการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน

5.3 สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพคณะกรรมการดำเนินงานพบว่า ตำแหน่งผู้อำนวยการมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.94 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.13 หัวหน้างานกิจการนักศึกษา 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.13 หัวหน้างานโครงการพิเศษ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.13 หัวหน้างานปกครอง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 ผู้แทนกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 ผู้แทนผู้นำชุมชน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ใน 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า เรียงตามลำดับได้แก่ ด้านการประเมินผล ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานและด้านการนิเทศ – คิดตาม

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเทคนิค กับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสูงกว่าความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานของวิทยาลัยเทคนิค

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านนิเทศ – คิดตาม และด้านการประเมินผล มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวางแผนและด้านการดำเนินงาน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานภายในสถานศึกษากับภายนอกสถานศึกษา ในภาพรวม 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานภายในสถานศึกษาสูงกว่าภายนอกสถานศึกษา

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน ภายในสถานศึกษากับภายนอกสถานศึกษาไม่แตกต่างกันทุกด้าน

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการนิเทศ-คิดตามและด้านการประเมินผล ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการบริหารโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ใน 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วยคณะกรรมการภายในสถานศึกษา คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งมีงานประจำคือการบริหาร คน เงิน งานตามนโยบายของกรม กอง ซึ่งมีงานมากมายที่ต้องทำ จึงไม่มีเวลาที่จะทุ่มเทให้กับโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเพียงโครงการเดียว และ หัวหน้างานปกครอง หัวหน้ากิจกรรม หัวหน้าโครงการพิเศษ มีงานประจำคือการสอนนักเรียน/นักศึกษาตามสาขาที่รับผิดชอบ และยังทำหน้าที่พิเศษคือหัวหน้างานดังกล่าวซึ่งล้าแล้วแต่ต้องกระทำไปแล้วเสร็จตามนโยบายหรือแผนงานที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี ไม่มีเวลาให้กับโครงการ โรงเรียนสีขาวของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยเพียงโครงการเดียว จึงทำให้ผลการบริหาร โครงการ โรงเรียนสีขาวอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านดังกล่าว เรียงตามลำดับได้แก่ด้านการประเมินผล ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานและ ด้านการนิเทศ - ติดตาม แสดงให้เห็นว่าการบริหารโครงการไม่ได้ดำเนินการอย่างเต็มที่ในทุกด้าน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ (2541) ที่ศึกษาการบริหารโครงการโรงเรียน สีขาวอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ ยุทธนา สุกไกร (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ อยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายเป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน มีผลการวิจัยการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลางอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยรองมาจากการประเมินผล เนื่องจากเป็น ขั้นตอนแรกของการดำเนิน เมื่อมีการวางแผนแล้วก็ดำเนินโครงการ ไปตามแผนที่กำหนด ซึ่งกรอบการดำเนินงานที่เป็นแผนสำหรับการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวก็มีแผนกำหนดมาเป็น แนวทางดำเนินการอยู่แล้ว การวางแผนจึงเป็นการกำหนดตามรูปแบบการปฏิบัติที่กระทรวงศึกษา ธิการกำหนดมาแล้วเท่านั้น

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวด้านวางแผน อยู่ในระดับ ปานกลาง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนของโครงการโรงเรียนสีขาว เพราะการวางแผนจะต้องมีการดำเนินงานมาก โดยเฉพาะงานวิจัยของ เมทินี ไชยรัตน์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของผู้บริหารและครูของ โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานโครงการโรงเรียนสีขาว ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนและ ด้านการจัดองค์การบริหารโครงการอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่างานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ การวางแผนจะอยู่ในระดับมาก ขณะที่การดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่ม ภาคกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่าการดำเนินโครงการสีขาวไม่ได้รับความสนใจและ ขาดการวางแผนเพื่อการดำเนินโครงการ

1.2 ด้านการดำเนินงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการ ดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วย คณะกรรมการภายในสถานศึกษาคือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งมีงานประจำคือการบริหาร คน เงิน งานตามนโยบายของกรม กอง ซึ่งมีงานมากมายที่ต้องทำ จึงไม่มีเวลาที่ทุ่มเทให้กับโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเพียงโครงการเดียว และหัวหน้า งานปกครอง หัวหน้ากิจกรรม หัวหน้าโครงการพิเศษ มีงานประจำคือการสอนนักเรียน/นักศึกษา ตามสาขาที่รับผิดชอบและยังทำหน้าที่พิเศษคือหัวหน้างานดังกล่าวซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องกระทำให้ แล้วเสร็จตามนโยบายหรือแผนงานที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี ไม่มีเวลาให้กับ โครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเพียงโครงการเดียว ส่งผลให้การบริหารโครงการโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีขาวอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านดังกล่าว ทั้งที่ควรจะมีการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวอย่างต่อเนื่อง ระดับการดำเนินงานตามนโยบายจะต้องอยู่ในระดับมาก ทำให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับการประเมินโครงการสีขาวที่ดำเนินงานโดยกระทรวงศึกษาธิการ (2541) เพราะจากการประเมินผลการดำเนินงานระดับกระทรวงพบว่า จะอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ ลิ้มมณี (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การปฏิบัติงานของคณะกรรมการในโครงการโรงเรียนสีขาวอยู่ในระดับมาก เมื่อผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการดำเนินงานโครงการอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าการดำเนินการโครงการโรงเรียนสีขาว ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าการประเมินผลที่ควรจะเป็น แสดงให้เห็นว่าการทำงานของคณะกรรมการไม่เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้การดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

แต่เมื่อพิจารณาการดำเนินงานของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ (2542 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริหารโรงเรียนของคณะกรรมการโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เนื่องจากการดำเนินงานโครงการจะเป็นหน้าที่ของผู้ปฏิบัติมากกว่าคณะกรรมการ ทำให้ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวไม่สอดคล้องกับการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่กระทำในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของการดำเนินโครงการ และอยู่ในสมัยการดำรงตำแหน่งของรัฐมนตรีช่วยว่าการศึกษาธิการผู้เป็นเจ้าของโครงการ

1.3 ด้านนิเทศ-ติดตาม เป็นขั้นตอนที่คณะผู้ดำเนินโครงการจะต้องประเมินผลงานของโครงการและให้คำปรึกษาในการดำเนินโครงการ แต่ปรากฏว่าระดับของการนิเทศและติดตามเป็นขั้นตอนที่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วยคณะกรรมการภายในสถานศึกษาคือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งมีงานประจำคือการบริหาร คน เงิน งานตามนโยบายของกรม กอง ซึ่งมีงานมากมายที่ต้องทำ จึงไม่มีเวลาที่จะทุ่มเทให้กับโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเพียงโครงการเดียว และ หัวหน้างานปกครอง หัวหน้ากิจกรรม หัวหน้าโครงการพิเศษ มีงานประจำคือการสอนนักเรียน/นักศึกษาตามสาขาที่รับผิดชอบ และยังทำหน้าที่พิเศษคือหัวหน้างานดังกล่าวซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องกระทำให้แล้วเสร็จตามนโยบายหรือแผนงานที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี ไม่มีเวลาให้กับโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเพียงโครงการเดียว ส่งผลให้การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านดังกล่าว แต่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับท้ายสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสุรศักดิ์ ลิ้มมณี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษากิจการปฏิบัติงานโครงการโรงเรียนสีขาว ของสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดตรัง ซึ่งพบว่า การติดตามประเมินผลและ

รายงานผล อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับการดำเนินงานด้านอื่น ๆ จะพบว่าคณะกรรมการดำเนินงานให้ความสำคัญกับด้านนิเทศและติดตามผลน้อย ทั้ง ๆ ที่การนิเทศและติดตามผล เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้การดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการดำเนินงานควรเป็นผู้ที่คอยนิเทศและติดตามผลการดำเนินโครงการอย่างใกล้ชิด เพื่อให้คำปรึกษา และแนะนำในการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นด้านที่คณะกรรมการควรมีบทบาทมากกว่าด้านอื่น ๆ

1.4 ด้านการประเมินผล เป็นการดำเนินโครงการที่ได้รับการปฏิบัติในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วยคณะกรรมการภายในสถานศึกษาคือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งมีงานประจำคือการบริหาร คน เงิน งานตามนโยบายของกรม กอง ซึ่งมีงานมากมายที่ต้องทำ จึงไม่มีเวลาที่จะทุ่มเทให้กับโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเพียงโครงการเดียว และหัวหน้างานปกครอง หัวหน้ากิจกรรม หัวหน้าโครงการพิเศษ มีงานประจำคือการสอนนักเรียน/นักศึกษาตามสาขาที่รับผิดชอบ และยังทำหน้าที่พิเศษคือหัวหน้างานดังกล่าวซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องกระทำให้แล้วเสร็จตามนโยบายหรือแผนงานที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี ไม่มีเวลาให้กับโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยเพียงโครงการเดียว ส่งผลให้การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านดังกล่าว

ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสุรศักดิ์ ลิ้มมณี (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่าการประเมินผลของโครงการโรงเรียนสีขาวอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีการตรวจสอบและการติดตามจากหน่วยงานต่าง ๆ ในเรื่องของยาเสพติด ทำให้มีการประเมินผลของการดำเนินงานโครงการอยู่เป็นระยะ ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญของชาติที่สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องร่วมมือกับหน่วยงาน เช่น ตำรวจ ชุมชน และครอบครัว ทำให้ต้องคอยตอบคำถามและตรวจสอบข้อมูลของปัญหาอยู่ตลอดเวลา การประเมินผลของโครงการและการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่ต้องกระทำอยู่เสมอและต่อเนื่อง ทำให้ด้านการประเมินผลของโครงการโรงเรียนสีขาวมีการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการโครงการโรงเรียนสีขาว ของวิทยาลัยเทคนิคกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากบริบทระหว่างวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษามีลักษณะที่แตกต่างกัน นักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เป็นคณะวิชาบริหารธุรกิจและคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีปัญหาในเรื่องของยาเสพติดและการทะเลาะวิวาทน้อยมาก ความคิดเห็นต่อการดำเนินโครงการ จึงน่าจะแตกต่างกันตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการในการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน แสดงว่าสภาพการดำเนินโครงการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคมีสภาพไม่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน พบว่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานวิทยาลัยอาชีวศึกษา สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานของวิทยาลัยเทคนิค แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการในวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้ความสำคัญและมีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านนิเทศ - ติดตาม และด้านการประเมินผล มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการนิเทศ-ติดตามและการประเมินผลซึ่งเป็นเรื่องที่สอดคล้องกันมีการดำเนินการที่แตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เนื่องจากการนิเทศ-ติดตาม และการประเมินผลเป็นขั้นตอนที่คณะกรรมการจะต้องคอยดูแลการดำเนินโครงการอย่างสม่ำเสมอ เมื่อสภาพการบริหารจัดการของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันก็ย่อมทำให้การนิเทศ-ติดตามและการประเมินผลมีความแตกต่างกันด้วย

เมื่อพิจารณาในด้านการวางแผน และด้านการดำเนินงาน พบว่าคณะกรรมการดำเนินงานโรงเรียนสีขาวทั้งวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ไม่แตกต่างกัน พิจารณาได้จากกรอบการดำเนินโครงการของโรงเรียนสีขาวได้ถูกกำหนดมาโดยกระทรวงศึกษาธิการ มีแผนการดำเนินโครงการและการดำเนินงานกำหนดมาให้ในโครงการครบถ้วน จึงทำให้การวางแผนและการดำเนินโครงการของคณะกรรมการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวจะต้องปฏิบัติและยึดถือกรอบการดำเนินโครงการซึ่งมาจากส่วนกลาง ในระดับปฏิบัติจึงมีขั้นตอนและวิธีการไม่แตกต่างกันในทุกวิทยาลัย ทำให้ผลการวิจัยออกมาไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลางตามความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานภายในสถานศึกษากับภายนอกสถานศึกษาในภาพรวม 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวที่อยู่ภายในสถานศึกษาคือผู้บริหารและหัวหน้างานที่รับผิดชอบขณะที่คณะกรรมการภายนอกสถานศึกษาคือ ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองและผู้ที่เป็นที่ปรึกษาของวิทยาลัย ทั้งสองกลุ่มย่อมเกี่ยวข้องกับโครงการในลักษณะที่แตกต่างกัน ผู้บริหารและหัวหน้างานของวิทยาลัยเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารจัดการโครงการ ขณะที่คณะกรรมการภายนอกสถานศึกษาให้ข้อเสนอแนะและเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาแต่ไม่ได้เข้ามาดำเนินโครงการโดยตรง ซึ่งโดยสมมติฐานย่อมมีความคิดเห็นต่อการดำเนินโครงการแตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยกลับพบว่าความคิดเห็นในการดำเนินโครงการไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ ประยูร ศรีประสาธน์และคณะ (2542 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าผู้บริหารและครูของโรงเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับคณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียนที่มีใช้ผู้บริหารและครูของโรงเรียน ในด้านการดำเนินงานบริหารโรงเรียน ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าการบริหารโครงการ

โรงเรียนศึกษามีปัญหาในระดับปฏิบัติเพราะคณะกรรมการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาดำเนินงานในแนวทางระดับเดียวกัน

การมีคณะกรรมการดำเนินงานโครงการที่เป็นบุคคลภายนอกและบุคคลภายใน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย คนที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน ก็ย่อมจะมีแนวคิดและวิธีดำเนินการแตกต่างกัน สุรศักดิ์ ลิ้มมณี (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโครงการโรงเรียนสีขาว สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดตรังที่มีตำแหน่งต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ผลการปฏิบัติงานโครงการโรงเรียนสีขาวของผู้แทนฝ่ายบริหารกับผู้แทนครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าผู้บริหารกับผู้แทนครูมีการดำเนินโครงการแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานพบว่า คณะกรรมการภายในศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าคณะกรรมการภายนอกสถานศึกษา แสดงให้เห็นว่าการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวดำเนินการโดยคณะกรรมการภายในสถานศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เมื่อศึกษาความคิดเห็นต่อโครงการจึงพบว่าค่าเฉลี่ยการดำเนินงานโครงการของคณะกรรมการภายในสถานศึกษาซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างาน เมื่อพิจารณารายด้านการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานภายในสถานศึกษากับภายนอกสถานศึกษาไม่แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งก็สอดคล้องกับการประเมินผลโครงการโรงเรียนสีขาวของกระทรวงศึกษาธิการ (2541) ซึ่งพบว่า การเปรียบเทียบการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวตามการประเมินผลระหว่างผู้บริหารกับผู้รับผิดชอบโครงการ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการของโรงเรียนสีขาวในความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงานมีความคิดเห็นต่อการดำเนินโครงการเป็นแนวคิดเดียวกัน

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่าผลการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาใน 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ เรียงตามลำดับได้แก่ด้านการประเมินผล ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานและด้านการนิเทศ – ติดตาม ดังมีข้อดังนี้

1. ควรใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูล ประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการดำเนินการใด ๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการดำเนินโครงการของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ควรดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวต่อไป แต่อาจเปลี่ยนชื่อโครงการให้สอดคล้องกับกิจกรรม เช่น โครงการต้านภัยยาบ้า ฯลฯ

3. ควรบริหารจัดการโครงการให้มากขึ้นทุกด้าน โดยจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบาย วัตถุประสงค์ของโครงการ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ของแต่ละตำแหน่ง แผนปฏิบัติงานประจำปี ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

4. ควรสร้างความสัมพันธ์และให้ความสำคัญกับบุคคลภายนอกหรือองค์กรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีส่วนในการสนับสนุนโครงการยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

ผลการวิจัยสามารถนำเสนอกรมอาชีวศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวดังต่อไปนี้คือ

1. ควรตั้งคณะกรรมการนิเทศและติดตามการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวจากหน่วยงานภายนอก หรือบุคคลภายนอกซึ่งจะทำให้ทราบผลการดำเนินงานโครงการตามสภาพความจริงมากขึ้น

2. ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนต่อการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว

3. ควรให้รางวัลสถานศึกษาที่ดำเนินการโครงการโรงเรียนสีขาวจนประสบผลสำเร็จสามารถประเมินผลได้เป็นรูปธรรม แสดงเป็นสถิติ จำนวนผู้เสพยา การทะเลาะวิวาท ลดลงอย่างชัดเจน

5.5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวเฉพาะด้าน เช่น โครงการโรงเรียนสีขาวในเรื่องของยาเสพติด หรือการทะเลาะวิวาทตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา

2. ควรมีการศึกษาการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวตามความคิดเห็นของนักเรียน – นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา เพื่อศึกษาผลการดำเนินโครงการที่ส่งผลต่อผู้เรียน

3. ควรมีการศึกษาการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวเปรียบเทียบระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาในแต่ละภูมิภาค โดยแยกศึกษาสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค

บรรณานุกรม

- ช่อแก้ว ประสงค์สม. 2542. “การเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาว ของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.”
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชารี มณีศรี. 2530. การนิเทศการศึกษา. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ. 2536. โครงการประเมินผลแผนป้องกันยาเสพติด พ.ศ.2535-
2539 ระยะที่ 1 (การสำรวจความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อต้านยาเสพติดของ
กลุ่มเยาวชนในสถานศึกษา เยาวชนนอกสถานศึกษาและประชากรวัยแรงงาน).
รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2534. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนวดี บุญสื่อและคณะ. 2538. การสื่อสารเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการ.
รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ.
- ประชุม รอดประเสริฐ. 2533. นโยบายและการวางแผน หลักสูตรและทฤษฎี. กรุงเทพฯ :
เนติกุลการพิมพ์.
- ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ. 2542. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการการศึกษาประจำโรงเรียนประถมศึกษา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรีชา จำปารัตน์. 2534. กลยุทธ์ป้องกันยาเสพติดของไทย. วิทยานิพนธ์. วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร.
- พจนานุกรมเฉลิมพระเกียรติ. 2530. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2511. กรุงเทพฯ : ศูนย์การทหารราบ.
- พัชร อางองค์ และคณะ. 2533. “มาตรการแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน กรณีศึกษา
เปรียบเทียบนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์.
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภิญโญ สาธร. 2517. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- เมทินี ไชยจรัส. 2545. “การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต
การศึกษา 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ยุทธนา สุกไกร. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน โครงการโรงเรียนสีขาวสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ
- ยุพา วงศ์ไชย และคณะ. 2538. การประเมินผลการควบคุมป้องกันและการแก้ไขการแพร่ระบาดของ วัตถุเสพติด (ยาบ้า). รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ริสา พานิชอัตรา. 2535. แนวทางการป้องกันการติดยาเสพติดในกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แหวตา ธนบัตร. 2534. การศึกษาผลการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้าที่มีต่อเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วริยา ชวลิน. 2534. การรับข่าวเกี่ยวกับยาบ้าจากสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2541. กรอบและแนวทางการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2542. การประเมินผลการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวง ศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2541. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2542. โรงเรียนสีขาว. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2526. คู่มือการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2528. การบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ. 2530. การบริหารโครงการเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. 2538. ทรัพยากรบุคคล:กลยุทธ์ในการพัฒนาแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ.
- สัชชัย พวงมาลี. 2541. ปัญหาการดำเนินงานลูกเสือและเนตรนารีในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทฤษฎีของผู้บริหาร โรงเรียนและเนตรนารีสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- สมบูรณ์ พรรณภพ. 2521. หลักการเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สุวัฒน์ พัฒนไพบูลย์. 2537. การบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด (มหาชน).
- สุรศักดิ์ นานานุกูล. 2522. การวางแผนโครงการและแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุรศักดิ์ ลิ้มมณี. 2543. การศึกษาการปฏิบัติงานโครงการ โรงเรียนสีขาว ของสถานศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดตรัง. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อุเทน น้อยพิน. 2542. “ประเมินประสิทธิผลโครงการสมาชิกแข่งข่าวอาชญากรรม.” วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุทัย บุญประเสริฐ. 2532. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำไพ สวัสดิ์พงษ์. 2532. “การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ. 2536. รายงานการประเมินผลการเผยแพร่ความรู้ด้าน
การป้องกันยาเสพติดผ่านสื่อมวลชน. รายงานวิจัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถาภิธาน. 2535. Thai Thesaurus. ศัพท์เทคโนโลยีสารสนเทศ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.
กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- อรอนงค์ หงษ์ชุมแพ. 2538. “การป้องกันตัวเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.” วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Beach, D.S. 1971. **Personnel : The Management of People at work.** New York.
The MacMillan Co.
- Kingsbury, J.B. 1957. **Personnel Administration for Thai Student.** Institute of Public
Administration. Thammasat University.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรบัณฑิตสหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๒๕๗ / 2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายเชษฐา คงพลปาน

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายเชษฐา คงพลปาน เป็นด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.จริยา	ทัฬหะกุล ณ อยุธยา	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจฉรา	ลีปสินธุ์สกุลไชย	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.มาลัย	จีรวัดมนเกษตร์	กรรมการ
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	กรรมการ
ดร.จริยา	ทัฬหะกุล ณ อยุธยา	กรรมการ

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. 2543

(รองศาสตราจารย์ รุจิวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2543

1. นายเชษฐา กงพลปาน ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของ วิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา" โดยมี รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.จริยา ทัพพะกุล ณ อยุรยา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 15 กันยายน พ.ศ.2543

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ขอเพิ่มเติมอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ตามประกาศ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ลงวันที่ 15 กันยายน 2543 ได้ประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติของ นายเชษฐา คงพลปาน โดยมี รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.จริยา ทัพพะกุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม นั้น

บัดนี้ บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการชุดที่ ๑๖๖ แต่งตั้งอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมอีก 1 ท่าน คือ ดร.ณรงค์ พิมสาร

ประกาศ ณ วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2545

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ **4313**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายจ่านงค์ อุไรรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายเชษฐา คงพลปาน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.326904C

๐๒๓๗ ๗ ๐๖ . ๑๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4313

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางกรองทอง กนกลาวัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายเชษฐา คงพลปาน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

กรุงเทพฯ ๗ ก.ย. ๕๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4313

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายไกรสิทธิ์ บุตรชัยงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายเชษฐา คงพลปาน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

จารึกศก ๗ ก.ย. ๕๓.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4313

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอำนาจ เต็มสงสัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายเชษฐา คงพลปาน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

๑๗ กันยายน ๒๕๔๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ **4313**

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวินทร์ นักฟ้อน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา "

คณะกรรมการอำนวยการพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายเชษฐา คงพลปาน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199. 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

๑๗ กันยายน ๒๕๔๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4313

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

ณ กันยายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายปรัชญนันท์ นิลสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายเชษฐา คงพลปาน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

วันที่ ๗ ก.ย. ๔๓ .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 / 0910

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 มีนาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 เล่ม
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การบริหาร โครงการ โรงเรียนดีชาวของวิทยาลัย ในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา” และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2543 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษา สังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมพ์สาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199, 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล

โดย นายเชษฐา คงพลปาน

1. วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
2. วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี
3. วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
4. วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม
5. วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม
6. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี
7. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
8. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
9. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี
10. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
11. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
12. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
13. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
14. วิทยาลัยเทคนิคดุสิต
15. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
16. วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนาบุรี
17. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
18. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
19. วิทยาลัยอาชีวศึกษาราชบุรี
20. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
21. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ

ที่ศธ 0911/ ๕๖๖๔

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

4 เมษายน 2545

เรื่อง อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ ทม 1504/0910 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2545

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
 2. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นายเชษฐา คงพลปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 21 แห่ง เพื่อทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา” รายละเอียดทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นายเชษฐา คงพลปาน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 21 แห่ง ตามรายชื่อที่แนบได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนด้านขวาของทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาส่งผลงานการทำวิทยานิพนธ์ให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางวารพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

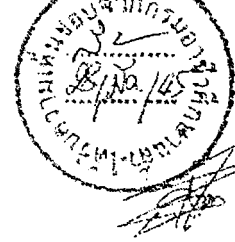
หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 0 2281 7166

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม
เรื่อง
การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวในวิทยาลัย
กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีทั้งสิ้น 2 ตอนคือ
ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและการดำเนินโครงการ โรงเรียนสีขาว 4 ด้านคือ
 1. ด้านการวางแผน
 2. ด้านการดำเนินงาน
 3. ด้านการนิเทศและติดตามผล
 4. ด้านการประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด 3 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไป ส่วนที่เป็นสภาพปัญหาและการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ที่กำหนดให้

1. ข้อมูลทั่วไป

- 1. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ชาย หญิง
- 2. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ปี
- 3. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามในโครงการโรงเรียนสีขาว
 - ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - หัวหน้างานกิจการนักศึกษา หัวหน้างานโครงการพิเศษ
 - หัวหน้างานปกครอง ผู้แทนผู้ปกครองนักศึกษา
 - ผู้แทนกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย ผู้แทนผู้นำชุมชน

ตอนที่ 2 การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัยในกลุ่มภาคกลาง 4 ด้านคือ

- 1. ด้านการวางแผน
- 2. ด้านการดำเนินงาน
- 3. ด้านการนิเทศและติดตามผล
- 4. ด้านการประเมินผล

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน คำถามแต่ละข้อตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อ
การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของวิทยาลัย โดยมีระดับของความคิดเห็นดังนี้คือ

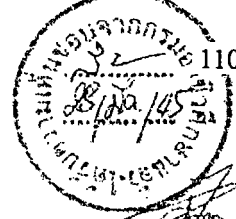
- 5 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
		ที่สุด		กลาง		ที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	โครงการโรงเรียนสีขาวได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ/..
2.	คณะกรรมการโรงเรียนสีขาวมีคุณสมบัติเหมาะสมกับโครงการ	.../...

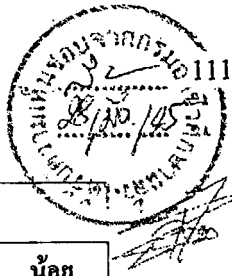
ถ้าข้อ 1 ท่านเลือก เห็นด้วยน้อย หมายความว่า ท่านเห็นด้วยว่า งบประมาณสำหรับสนับสนุนโครงการโรงเรียนสีขาวไม่เพียงพอ

ถ้าข้อ 2 ท่านเลือก เห็นด้วยมากที่สุด หมายความว่า ท่านเห็นด้วยมากที่สุด ว่าคณะกรรมการโรงเรียนสีขาวมีคุณสมบัติเหมาะสมกับโครงการ

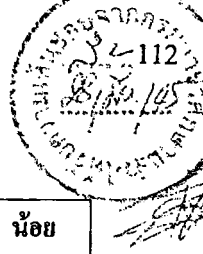
ข้อที่	การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
	ด้านการวางแผน					
1	คณะกรรมการมีการประชุมวางแผนงาน
2	การวางแผนโครงการมีข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง
3	การวางแผนโครงการเป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับจากกระทรวงศึกษาธิการ
4	กรอบการวางแผนโครงการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
5	ผู้บริหารเข้าร่วมวางแผนโครงการ
6	ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าร่วมวางแผนโครงการ
7	ผู้นำชุมชนเข้าร่วมวางแผนโครงการ
8	ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมวางแผนโครงการ
9	การวางแผนเน้นการรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติด และอบายมุขในสถานศึกษา
10	การวางแผนเน้นการแก้ไขและปราบปรามยาเสพติด และอบายมุขในสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

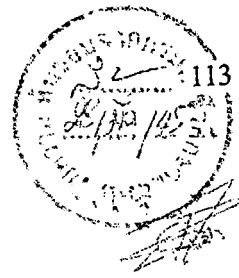
ข้อที่	การบริหารโครงการโรงเรียนสีขาว	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
11	ด้านการดำเนินงาน การปฏิบัติงานเน้นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว
12	โครงการเน้นกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดและอบายมุขในสถานศึกษา
13	มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและการแก้ไข
14	การดำเนินงานมีอุปสรรคไม่ได้รับความร่วมมือ
15	คณะกรรมการได้ป้องกันการข่มขู่ฟ้องร้องจากผู้เสียหายประโยชน์
16	การดำเนินการมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ
17	คณะกรรมการทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการอย่างใกล้ชิด
18	คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในโครงการ
19	การดำเนินการก่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม
20	การดำเนินกิจกรรมในโครงการ ทุกฝ่ายในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	การดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
21	ด้านการนิเทศ-ติดตามผล คณะกรรมการมีการประชุมติดตามผลการ ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ
22	โครงการมีการจัดประชุมชี้แจงผู้เกี่ยวข้องกับ โครงการ
23	โครงการมีการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณ ในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน
24	โครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมสนับสนุน
25	โครงการมีการจัดทำปฏิทินติดตามผลการปฏิบัติ งานทุกระยะ
26	การนิเทศเป็นไปอย่างสม่ำเสมอตามระยะการ ดำเนินโครงการ
27	การนิเทศดำเนินตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการ โครงการกำหนด
28	การติดตามผลทำให้มีการปรับเปลี่ยนโครงการ ตามสถานการณ์
29	การติดตามผลมีการให้คำแนะนำและช่วยแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการ
30	การติดตามผลเป็นไปอย่างโปร่งใสในทุก ขั้นตอนของการดำเนินโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	การดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
31	ด้านการประเมินผล สถานศึกษาร่วม โครงการมีมาตรการในการ ประเมินผลชัดเจน
32	โครงการมีการประเมินผลภายในสถานศึกษา จากคณะกรรมการที่แต่งตั้ง
33	โครงการมีการประเมินผลจากคณะกรรมการ ภายนอกสถานศึกษา
34	สถานศึกษามีมาตรการป้องกัน, ปราบปราม, รักษาบำบัดและฟื้นฟูอย่างชัดเจน
35	สถานศึกษามีการประเมินความรู้และเจตคติของ นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
36	โครงการมีการประเมินการมีส่วนร่วมของชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
37	โครงการมีการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของ โครงการ
38	โครงการมีการรายงานความก้าวหน้าและนำ ข้อมูลมาพัฒนางาน
39	การประเมินโครงการมีการสรุปผลเพื่อนำไป ปรับปรุงแก้ไข
40	ผลการดำเนินโครงการส่งผลสำเร็จเป็นรูปธรรม แสดงเป็นสถิติได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นายเชษฐา คงพลปาน
วัน เดือน ปี เกิด	19 มิถุนายน 2501
สถานที่เกิด	อำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	89/12 หมู่ 12 ต.ลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
ตำแหน่ง	หัวหน้าคณะไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2527 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต สาขาอุตสาหกรรมศิลป์ วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาศรศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้